

Lykkeby

1. akt

Scene 1: Skolegården

Sang 1: Det' i aften

Scene 2: Hos Fredrik og Louise

Video-intermezzo: Evt. Lykkebyintro og MTV

Lyd-jingle: hos Lis & Jan

Scene 3: Lykkeby; I dagligstuen

Stilbilleder: George + Betty

TV-intermezzo: TV.rep + Peter Scheutz

Scene 4: I Bettys køkken

Scene 5a: På gaden

Sang 2: Lykkebys bysang

Scene 5b: På gaden fortsat

Sang 3: Brandmandssang

Scene 6: Skolegården

Scene 7: Gymnastiksalen

Scene 8: Skoleklassen

Scene 9: Klasselokalet

Sang 4: Rygtesangen

Scene 10: Kaffesalonen

Scene 11: Kaffesalonen åbner

Scene 12: Kaffesalonen (toilet)

Scene 13: Kaffesalonen II

Scene 14: Kærlighedsstien

Scene 15: På verandaen

Scene 16: Kærlighedsstien II

Scene 17: På verandaen II

Scene 18: På gaden II

Scene 19: Gymnastiksalen II

Sang 5: Mærk det beat

Scene 20: Gymnastiksalen III

Scene 21: Kærlighedsstien III

Sang 6: Kærlighedsstien /Come On

Scene 22: Kaffesalonen III

Scene 23: Barbersalonen

Scene 24: I spisestuen

Sang 7: Bettys sang

Scene 25: I spisestuen II

Scene 26: Betty og Georges soveværelse

Scene 27: Ved ildebranden

Scene 28: Ved ildebranden II

Scene 29: På gaden/ Bymidten

*Sang 8: Kort takkesang (LYKKEBYSANGEN
REPRISE)*

Scene 30: Kaffesalonen IV

Scene 31: Barbersalonen II / bæk på gaden

Scene 32: I dagligstuen II

Scene 33: I Bettys køkken II

Scene 34: På gaden ved kaffesalonen

Scene 35: I dagligstuen II

TV-intermezzo: TV.rep.

Scene 36: Louises værelse II

Scene 37: På gaden IV

Sang 9: Verden er derude

Lykkeby

2. akt

Scene 38: Kaffesalonen V

Sang 10: Rock n' roll-medley

Scene 39: Kaffesalonen VI

Sang 11: Simonsens Sang

TV-intermezzo: kunstværker på storskærm

Scene 40: På gaden ved kaffesalonen II

Scene 41: Ved søen

Sang 12: Paraply-swing

Scene 42: I dagligstuen IV (entreen)

Scene 43: Barbersalonen: III

Scene 44 På gaden IIIB

Scene 45: I dagligstuen V

Scene 46: Hovedgaden

Scene 47: Bymødet

Sang 13: Gospel

Scene 48: Hovedgaden II

Scene 49: Kaffesalonen VII

Sang 14: Oprørssangen

Scene 50: Udenfor kaffesalonen

Scene 51: I fængslet

Scene 52: Retssalen

Sang 15: Alt er nyt (Finalesang)

LYKKEBY

1. AKT

Intro:

Speak off-stage

Fredrik: (*grinende*) Hold da kæft dit fjols ... Jamen fordi der ikke ER nogle hjemløse i Lykkeby... Det bliver så fedt - det er Lykkeby maraton! – ja ja, vi tales!

Louise: (*i telefonen*) Ja, han er bare totalt nice....åh jeg dør hvis han siger jaja, ja – jeg tager den sorte på slap dog af, den er sgu da ikke cheap - nu kommer han nok heller ikke over for at skrive opgave- vel..? Nå men jeg er totalt stresset... jeg ringer senere.

Scene 1.

Vi befinder os i de to hovedpersoners skole - Typisk skolegårds-scenario anno 2006.

Gang i den.

Louise og Fredrik er søskende men er totalt forskellige.

Sang starter: Louise er oppe at køre over den date hun skal på i aften. De skal se live MTV-Awards hjemme hos hende. Fredrik er også glad. Han glæder sig til at se Lykkeby-maraton, som afsluttes med en konkurrence for ægte fans.

1. SANG

DET' I AFTEN

Hey yo yo.....

Louises veninde:

*Tjek lig' ud, hvem der kommer lige der
Det er ham du har fablet – om så vildt
Mon han så dig, han kigger ikke mer'
Tror ikke du tør' spørge ham*

Louise (går over til Peter Scheutz):

*Så' det nu, du ska' lære noget min pig'
Er det dig og mig Baby – nu i nat?
Kom i aften, så ser vi MTV
Jeg lover et godt show, flot show, hot show*

Omkvæd:

*Det' i aften
Det' min aften
Jeg ka' mærke, mærke kræften
Jeg' på toppen, jeg' en vinder
Intet kan slå mig ud
Det' i aften
Det' min aften
Jeg ka' mærke, mærke kræften
Der er intet der til hinder
Intet kan gå mig imod*

Hey yo yo.....

Fredriks ven:

*Du' så vild, at du husker alt det der
Man sku' tro at du elsker - Lykkeby
Hva' med hende fra dansktimen her
Hun er sgu da for lækker, smækker*

Louise: Det er simpelthen løgn!! Peter Scheutz kommer om lidt – vi skal se MTV-Awards!

Fredrik: *(ryster på hovedet)* ah ah ah ... Det ka' du ikke!! Så må du se den på dit værelse!!

Louise: Jamen, der er ikke surround!?

Fredrik: Og hva' så!?

Louise: Sig mig....har du lort i ørene??? Altså PETER SCHEUTZ kommer over til mig!!!! Lige om lidt!! Forstår du hvad jeg siger??

*De stirrer lidt paniske frem og tilbage og kaster sig samtidig over fjernbetjeningen. **TV-intermezzo:** Fredrik får tændt og Lykkeby-introen kører på skærmen. Louise får flået den ud af hænderne på ham og slår over på MTV-Awards. Fredrik hiver den tilbage og slår over igen osv. De hiver og flår i hver sin ende indtil fjernbetjeningen falder på gulvet og går i stykker og tv'et slukker.*

Louise: Dit fede fjols!!! Hvad fanden laver du??

Fredrik: Hvad jeg laver?? Er du sindssyg?? Du ved godt, at nu kan vi slet ikke se TV!tumpe!

Louise: Okay – slap dog af!! Man kan vel ligesom bare tænde på fjernsynet!

Fredrik: Hvor!???? Der er ikke nogen knap!!!

Det ringer på døren

Louise: *(helt panisk)* Shiiit!! Nu er han her! Og se lige mig!! Fuck!!

Fredrik: Du får ikke mig til at lukke op

Louise retter på håndklædet om håret og smiler sexet da hun åbner døren. Det er ikke Peter Scheutz, men en mærkelig gammeldags reparatør-type i arbejdstøj. Han går direkte ind og stiller sig front

Tv-reparatør: I skulle have ordnet jeres TV-apparat???

Louise: Hva....jo...

Tv-reparatør: Er TV'et da ikke i stykker?

Louise: Jo for fanden!

Tv-reparatør: Men så er det jo godt jeg kom

Han gør militærhonnør – der lyder en fanfare

Fredrik: *(undrende)* Vi har jo ikke ringet efter nogen?!

Louise samler fjernbetjeningen op

Tv-reparatør: *(smiler kækt)* Så er det da lidt af et LYKKE-træf!...Jeg ved hvordan I har det. Det er næsten ligesom at miste sin bedste ven.

Han lægger armene om Louise og Fredrik

Louise: Hvor hurtigt kan du fikse det? *(rækker ham remoten)*

Tv-reparatør: Har I travlt? (*lægger den i lommen*)

Fredrik: (*bryder ind*) Lykkeby-maraton er startet!

Tv-reparatør: LYKKEBY?? (*tryllelyd fra band*)

Louise: Nej nu begynder du ikke også!? Frederik er helt vild med det lort.

Tv-reparatør Jeg elsker den serie!

Louise: (*bryder ind*) Nej, nej ...Vi skal se MTV-Awards – Peter Scheutz kommer om lidt..!!

Tv-reparatør (*hører slet ikke Louise*) Nå, lad os se... (*"HVEM VIL VÆRE MILLIONÆR-LYS+LYD"*) Hvem tog lille Inge med til maskerade da hendes kavaler havde fået mæslinger??

Fredrik: Hendes far! (*pling-lyd*)

Louise: Fredrik, hvis det er dig der står bag det her...!!!

Tv-reparatør: Udemærket! – og hvordan klædte hun ham ud? (*Han trækker Fredrik med hen i sofaen*)

Fredrik: som prinsen på den hvide hest (*pling-lyd*)

Tv-reparatør: Rigtigt..!!

Louise: (*bryder ind – stiller sig bag tv-rep.*) HALLO..! Jeg har ligesom megakrise her! Kan du fikse den fjernbetjening eller hva'??

Tv-reparatør: (*stadig henvendt til Fredrik – stiller sig bag ham*) Kan du huske det afsnit hvor Svend-Eriks fætter blev væk fra ham?

Fredrik: Ja...

Tv-reparatør: Hvilket stormagasin gik han ind i?

Fredrik: Hos Lis og Jan

MILLIONÆRLYS AF

Tv-reparatør: Du mener vel Hos Lis og Per?? (*Går opgivende frem på scenen*)

Fredrik: Neej...! Hos Lis og Jan... Kan du ikke huske det?

(*begynder at synge*):

Slippers, spencer, cardigan
Finder de Hos Lis og Jan

Tv-reparatør: (*gentager jinglen – med band*) Jo søreme..! Du har ret!

Tv-reparatør hiver et ordentligt monstrum af en remote op af sin taske.

Tv-reparatør: Jeg tror du skal bruge denne her - Der er lidt mere goddav i.

Fredrik: Goddav...?

Tv-reparatør: Ja med sådan et stort apparat, er det ligesom at være der selv

Louise: (meget utålmodig) ja ja fint fint! Vi tager den!

Tv-reparatør: Nå men jeg må videre. Lykkeby er lige startet og din date er vist lige på trapperne. Pas nu godt på jer selv! (han smiler mærkeligt og går lige så mærkeligt ud ad døren)

Louise: Slap af en original!

Fredrik: Ja ja – lad os nu bare se om den virker!

Fredrik holder den enorme remote. Han peger den mod tv'et og trykker på knappen. Eksplosion – røg, lys osv.

INTERMEZZO: LIS & JAN-JINGLE (sang fra backstage) + "rewind-lyd"/andre sære lyde (evt. skæve toner fra Lykkebysangen)

Scene 3.

Lykkeby. I dagligstuen.

Fredrik og Louise er beamet ind i Lykkeby. De har med et fået nye navne og hedder nu Svend Erik og Anne Mette – ligesom søskendeparret i Lykkeby. De sidder helt tilbagepresset i sofaen

Fredrik: Hold da kæft...

Louise: Hvad skete der??

Fredrik: Aner det ikke

Dåselatter. Louise og Fredrik ser forvirrede efter lyden

*George (Svend-Erik og Anne-Mettes far) kommer fløjtende ind i stuen. Stort dåsebifald når han viser sig + **stillbillede** af ham på storskærm med teksten "George".*

George: Godmorgen sukkerknald, godmorgen supermand! I må hellere se at få lidt fart på. I skulle jo nødig komme for sent i skole

Dåselatter. George går ud af stuen igen. Louise og Fredrik sidder helt lammede.

Louise: Hvad gjorde du?

Fredrik: Jeg ved det ikke

Louise: (kigger ned af sig selv og flyver pludselig op af sofaen) Prøv lige at se mig... jeg er jo ..helt..helt gammeldags!

*Dåselatter. Der lyder et psssttt ovre fra tv-apparatet. **På storskærm ses Tv-reparatørens ansigt***

Tv-reparatør: Psssstt... herovre! Jeg sagde jo at det var et lykketræf.

Louise: Hvad skete der?

Tv-reparatør: Et mirakel! Endelig fandt jeg den rigtige – en ægte kender!

Fredrik: Hvad fanden har du gang i?

Tv-reparatør: (holder fingeren for munden) Shhhh... Var din mund unge mand! Du er jo i(smiler indforstået)

Fredrik ser sig omkring i de sort/hvide omgivelser. Fra køkkenet høres Bettys (Svend-Erik og Anne-Mettes mor) stemme

Betty: *(kvidrende)* Så er morgenmaden serveret!

Fredrik: Vi er i Lykkeby!!

Tv-reparatør: Ja, drømmen er gået i opfyldelse!

Louise: *(panisk)* Det er altså ikke sjovt det her!! Jeg har en meget vigtig aftale!

Tv-reparatør: Tænk du ikke mere på det min pige

Storskærm. Nutid. Peter Scheutz ringer på. Intet svar.

Peter Scheutz: Bitch!!

Han skrider

Louise: *(tager sig til hovedet og råber)* Neeeej!! *(hun sætter sig i sofaen)*

Fredrik: Du bliver nødt til at hjælpe os ud herfra

Tv-reparatør: Hvorfor det?

Fredrik: Vi hører ikke til her

Tv-reparatør: Pjat Svend-Erik

Fredrik: Jeg hedder IKKE Svend-Erik! Jeg hedder Fredrik!

Tv-reparatør: *(lidt vred)* Så så Svend-Erik... Det er en meget mærkelig måde at vise sin taknemmelighed på...

Fredrik: *(besinder sig – går hen mod tv'et)* Jamen jeg er skam taknemmelig, meget taknemmelig, men vi vil bare meget gerne hjem nu

Tv-reparatør: Nu skuffer du mig! Hvis du vidste hvor mange år jeg har ledt efter så nogle som jer. Faktisk er I ved at ødelægge mit gode humør!

Fredrik: nej nej nej ...det var ikke meningen

Tv-reparatør: *(ophidset)* men du kan vel forstå, at det er hårdt at lede efter de rette i så mange år og så...

Fredrik: Prøv nu lige og hør'

Tv-reparatør: Du skal vide at du er meget meget heldig!!

Tv-reparatøren begynder at forsvinde fra skærmen.

Fredrik: Nej nej, hvor skal du hen?

Tv-reparatør: Vi må tale om det på et andet tidspunkt - når jeg lige har samlet mig lidt

Tv-reparatøren vender ryggen til

Louise: Nej, vent nu lidt! *(rejser sig)*

Tv-reparatør: Måske i morgen, jeg er for følelsesladet lige nu. Tænk over det et par dage

Fredrik og Louise: *(i kor)* Kom tilbage!! *(De sætter sig opgivende i sofaen)*

Betty: *(fra køkkenet)* Hvad laver i fjollehoveder? Morgenmaden er klar!

*Betty kommer ind med morgenmadsbordet og smiler stort. Stort dåsebifald. + **stillbillede** på storskærm*

Betty: I kan jo ikke gå i skole uden et ordentligt morgenmåltid. Fremad – march!! En to en to højre venstre sutsko..

Dåselatter. George tager Fredrik og Louise med hen til bordet og sætter dem

Scene 4.

Køkken

Morgenmadsscene. I køkkenet. De sidder omkring bordet – Betty går rundt og serverer øllebrød

Betty: Du ser SÅ yndig ud i den cardigan Anne-Mette. Den er bare chic! *(Slask)*

George: *(Ud over avisen)* Det ser dejligt ud lillemor – jeg er skrupsulten! *(Slask)*

Dåselatter

På bordet står et fuldstændigt overdrevet morgenmåltid. Nybagte boller, øllebrød, havregrød, wienerbrød i lange baner. Louise og Fredrik sidder bare og stirrer på de enorme mængder mad. George kigger over avisen.

George: Tag nu for jer af retterne!

Louise: Jeg er ikke særlig sulten

Dåselatter. Forældrene kigger grinende på hinanden

Betty: Nonsens unge dame, alle har brug for et solidt morgenmåltid!
(Slask)

George: Ja, det kan du dølen dulme bide spids på!

Betty sætter sig

Betty: og jeg har lavet øllebrød med svesker – din yndlingsret!

George: Mmmm... Sagde du øllebrød lillemor? Den er mægtig!! Så mangler man bare en lille kop kaf' *(rækker småleende sin kop over bordet)* – tror du Mme. Grå har noget at byde på?

Betty: *(reklame-agtigt – holder Madam Grå ind over bordet og kigger ud)* Richter's – *(triangel-pling)*

Betty og George: hvis det er alright med dig!?

FOTOSMIL

Scene 5a.

På gaden.

Sang går i gang - Lykkebyborgerne indtager scenen fra alle retninger samt i Lykkebytoget, der parkerer midtscene (på tværs)

2. SANG LYKKEBYS BYSANG

*Her i Lykkeby der er vi glade
Godt humør og hatten er på sned
Kaj han babber lystigt på sin snade
Solen skinner på vor kære cykelsmed*

Borgmesteren:
*Dav jeg er borgmester
Mester
Mester
Og får byen gæster
Så gir' jeg en kaffetår*

Jytte og Patricia Amalie:
*Og vi laver gås
Med hoved og krås
Og citronfromage
Køkkenet er mit
Du passer dit*

Borgmesteren:
Laver du den der med pistacie?

*Her i vores by er aldrig gråvej
Og stæren synger både dag og nat
Rosen blomstrer, der er friske blåbær*

Bagerjomfruen:
Og hos bagern' kan man altid få rabat

Malkepigen:
Mælken den er altid frisk fra koen

Mænd:
Og man må ikke tale ondt om nogen

Kogekone:
*Jeg laver byens bedste frikadeller
Og alle der har lyst må spise med
Og først når der' spist op sir' jeg farveller
Alle dunserne de ska' vær' gledet ned*

Alle
*Luften her er frisk og sund
Ingen taler med – mad i mund'
Flinke rare gud bevar'
Vores Lykkeby – vores by*

Patricia Amalie:
Giv nu agt, nu kommer far igen

Borgmesteren:
Tak for det min fine ven

Herrebas-kor:
Hvor er hun bedårende

Tandlægen:
Jeg har så mange sjove instrumenter

*Jeg pudser dem og lægger dem i sprit
Til gengæld har jeg ikke nogen patienter
Ingen huller har vi alle smiler hvidt*

Hi hi hi

Ha ha ha

Ho ho ho osv.

Cykelsmeden:

*Jeg har byens allerbedste cykler
På dem der kan du cykle rundt i ring
Og sker det at du cykler over glasskår
Tag det roligt for så sker der ingenting*

*Her i vores by der kender alle
Hinanden og hinandens bedstemor
Her i vores by der man kalde
Os de lykkeligste men'sker på vor jord
De lykkeligste men'sker på vor jord
De lykkeligste men'sker på vor jord*

Lykkeby etableres. Vi skal hilse på borgmesteren, bageren, avisdrengen, barberen osv. På vej i skole. Frederik fortæller Louise hvem der er hvem og hvorfor. Hele byen præsenteres som den rene idyl. Alt i Lykkebys bysang. Sangen slutter. Louise er rystet.

Louise: Jeg ku' brække mig! Hvad er det her for et sted?? Jeg er i fucking strutskort og jeg er proppet med øllegrod – jeg burde være på date nu og jeg burde være i farver!!

Louise venter på dåselatteren der udebliver.

Louise: Nåh, det var åbenbart ikke morsomt...

Fredrik: Dæmp dig nu lidt, du forskrækker dem

En gammel dame går ind over scenen og kigger i alle retninger

Gl. Dame: Kiiissser... Hvor er du!?

Fru. Jørgensen træder frem med en vandkande i hånden.

Fru Jørgensen: Godmorgen Svend-Erik!

Fredrik: Godmorgen... Fru. Jørgensen!

Fru. Jørgensen: Tillykke med din fars nye bil

Fredrik: Tak! Det er en Opel – er den ikke edder-flot?

Fru.Jørgensen: Jo den er morderlig flot! Sig mig.... tror han, han er racerkører?

Dåselatter. fru. Jørgensen slår en højlatte op

Fredrik: Nå ja... han kører måske lidt stærkt...

Lang og halvpinlig tavshed, hvor Hr. Jørgensen står og venter på en 'modreplik' (nå.. nå... nå nå...) og tager så selv tråden op igen – I mellemtiden kommer den gamle dame igen ind over

scenen og spejder efter sin kat

Fru. Jørgensen: Nå, men kan I ha'et.....Ellers må I jo gå to gange...

Dåselatter. Louise og Fredrik er helt paffe. fru. Jørgensen går hen til en anden bysborger, mens han storgrinende gentager sin egen vittighed

Louise: Slap af! - Kender du hende?!

Fredrik: Ja, det er hendes mand, der ejer isenkræmmeren

En pige med slangekrøller og kæmpestore sløjfer i håret går forbi dem. Det er Patricia Amalie, borgmesterens datter. Efter hende halser hendes veninde Puk.

Puk & Patricia Amalie: Jamen Anne-Mette dog, er du ikke lidt sent på den?

Patricia Amalie: Lærerinde Rasmussens lille kæledægge skulle da nødt komme for sent..

Patricia-Amalie og Puk går videre. Louise kigger uforstående på hende og siger nedladende

Louise: Yndige sløjfer...store....men yndige...

(dåselatter)

Louise: *(til sig selv)* Jeg er ved at lære det

Patricia Amalie og Puk stopper op, helt målløse og vender sig om

Patricia Amalie: Hvad sagde du!?

Puk: Skal vi ikke svare igen? Kalde hende en vigtigprås eller noget andet uartigt?

Patricia Amalie: *(stopper op)* Jo! Sig det!!

Puk vender sig mod Louise

Puk: Din.....din.....Vigtigprås!!!

Puk vrænger ansigtet. Louise rækker tunge tilbage. Patricia Amalie vender sig og fortsætter med faste skridt

Patricia Amalie: Kom nu Puk!

Puk: Ja, ja, jeg kommer...

*Puk halser efter hende
I mens kommer den gamle dame ind endnu engang*

Gl. Dame: Kisser – kisser hvor er du!?

Scene 5b. På gaden fortsat.

Louise: *(til Fredrik)* Hvem fanden er de mennesker?

Fredrik: Schyyy, du bliver altså nødt til at holde op med at bande... Det var borgmesterens datter, Patricia Amalie og hendes tro følgesvend Puk, og I kommer ikke særlig godt ud af det med hinanden

Louise: Nej det kan jeg næsten forstå....Jeg fatter ikke det her sted - Du har bare at få os væk herfra

Fredrik: Prøv at hør, vi må bare spille med indtil Tv-reparatøren kommer tilbage

Louise: Spille med? Hvad mener du?

Fredrik: Jo altså, jeg er Svend-Erik og du er min søster Anne-Mette.

Louise: Du må være sindssyg! Ikke engang mor kan få mig til at klæde mig sådan her – og så skulle jeg gøre det for dig?! Glem det!

Fredrik: Fat det nu! Vi har ikke noget valg!

Den gamle dame kommer forbi igen og får denne gang øje på katten

Gl. Dame: Kisser... Åh der var du! (*Hun kigger sig omkring*) KAT - KAAAT!

De bliver afbrudt af sirener og munter fløjten og musik. Brandmændene kommer marcherende forbi (i slutningen af sangen kommer Skipper forbi).

3. SANG BRANDMANDSSANG

Fløjt....

*Her i vores by
Kommer vi på ny
Straks vi hører det aller bitte mindste kykkeliky
Selv ved morgengry
Er vi frisk' og kry
Vi fløjter i vilden sky*

*Ser vi noget røg
Hører larm og støj
Kommer vi på 2 og 4 hele styrken høj
Vi er en glad konvoj
Med sprøjter og halløj
Redder vi din papegøj'*

Fløjt.....

*Vi løser dit og dat
Og redder hver en kat
Vi er aldrig bange for at rigtig tage fat
Vi har vor egen hat
Og det er ikke pjat
Vi sover med den på hver nat*

C-stykke:
*Vi er byens aller modigste mænd
Hver en borger har en tro følgesvend
Her i Lykkeby der sover du godt
Er der fare på færde? Vent på fløjtet*

Fløjt....

Brandmændene synger og redder en kat fra et træ. Louise og Fredrik ser målløse på.

Louise: Hjælp. Jeg er fanget i Nørdelev!

Skipper: Hej Anne-Mette!

Louise vender sig om og får øje på Skipper, en flot ung fyr der smiler til hende.

Skipper: Sikke et tappernakkel! Hvor er katten?

Louise ser helt forvirret ud.

Skipper: Nå men på gensyn Anne Mette! Vi ses ovre i skolen!

Skipper går.

Louise: Hvem var det?

Fredrik: Det var Skipper. Holdkaptajn på skolens baskethold. Meget populær

Louise: Ser man det... Hvad øhm. Er han sådden interesseret i mig eller?

Fredrik: Ja, det er han faktisk

Louise: *(Retter på håret)* Okayyy...

Scene 6.

Skolegården.

Tre helt overstadige piger nærmer sig Louise. (Birthe-Tove, Anne-Tina og Kirsten-Marie)

Veninderne: Anne-Mette!

Louise: *(skeptisk)* er det mine veninder??

Fredrik: Ja, det er Birthe-Tove, Anne-Tina og Kirsten-Marie

Louise: Naaj...er det det bedste du kan gøre...?!

Veninderne: *(I kor)* Hej Anne Mette! Har du talt med Skipper?

Veninderne bryder fnisende sammen. Klokken ringer og de tager Louise under armen og slæber af sted med hende.

Scene 7.

Gymnastiksalen.

Gymnastik-time.

Basketdrengene kommer ind anført af træneren og begynder at øve lidt bold. Fredrik kommer for sent og Skipper hiver ham kejtet til side. Der sidder 'almindelige' s/h-elever på tribunerne.

Skipper: Hej Svend-Erik

Fredrik: Hej Skipper!

Skipper: Hej Svend-Erik!

Fredrik: Hej Skipper...

Skipper: Hej Svend-Erik

Fredrik: Hej Skipper!

Skipper: Hej Svend-Erik!

Fredrik: Hej Skipper

Skipper: Du Svend-Erik. Må jeg spørge dig om noget?

Fredrik: Helt sikkert. Spørg du bare løs.

Skipper: *(nervøst)* Hvis jeg nu skulle spørge din søster, hvis jeg nu skulle spørge Anne-Mette øøøhmm...

Fredrik: *(til sig selv)* Åh nej, er vi i det afsnit..?

Skipper: Hvadbehager?

Fredrik: Det må ikke være sandt...

Skipper: Hvad er der løs?

Fredrik: Du vil invitere hende ud i aften ikke sandt?

Skipper: *(Overrasket)* Ja! Hvordan vidste du dog det?

Fredrik: Åhr jeg gættede bare, hør her... jeg tror det er et dårligt tidspunkt lige nu.... det jeg mener er, at Anne Mette er lidt vanskelig for tiden

Skipper: *(helt rystet)* Vil hun ikke gå ud med mig??

Fredrik: Det siger jeg ikke. Det, jeg siger, er, at hun bare...

Skipper: *(afbryder)* Jeg ville ikke ane mine levende råd, hvis ikke hun vil gå ud med mig!

Fredrik: Tag det roligt, det skal nok ordne sig – hun skal nok gå ud med dig.

Skipper: Du er en knag Svend-Erik!

Undervejs har basketdrengene (diskret) lagt boldene i et net/andet

Baskettræner/Borgmester: *(fløjter til samling)* Skudtræning!

Alle drengene stiller op på en række med ryggen mod publikum. De mimer at de dribler bolden to gange i gulvet (2 x DRIBLELYD fra sampler) og mimeskyder mod nettet, der står i bunden af scenen. Offstage køres de 10 (11?) bolde igennem nettet, så det ser ud som om alle scorer!

Scene 8. Skoleklassen.

Louise har geografitime. Der undervises i bykortet over Lykkeby. På kateter ligger en masse æbler fra de dukkede elever.

Lærerinden: I sidste uge gennemgik vi hele hovedgaden geografisk. Denne uge skal vi tale om Elmegade. Kan nogen fortælle mig hvad forskellen er på Elmegade og hovedgaden?

Alle rækker ivrigt hånden i vejret

Lærerinden: Ja, Annika?

Annika: Den er ikke lige så lang

Patricia-Amalie: Det er nemlig rigtigt!

Lærerinden: Det er helt rigtigt Annika. Den er ikke lige så lang, og der er kun huse på den ene side af Elmegade.

Louise rækker fingeren i vejret.

Lærerinden: Ja, Anne-Mette?

Louise: Hvad er der egentlig uden for Lykkeby?

Pause – alle eleverne kigger undrende på Louise

Lærerinden: Undskyld, jeg forstår vist ikke helt...

Louise: Ja, altså udenfor Lykkeby... Hvad ligger der for enden af hovedgaden??

Dåselatter. Klassen griner. Patricia Amalie slår en helt hysterisk latter op og hvisker noget til Puk, der straks rækker en finger i vejret

Puk: Fru Rasmussen, jeg er bange for at Anne-Mette har fået pip i kasketten.

Dåselatter. Klassen griner højt også lærerinden. Hun "truer" med armen mod Puk

Lærerinden: Uhhh.. Puk din lille gavstrik...du kan nu altid lokke grinet frem her i klassen

Lærerinden kigger smilende over på Anne Mette.

Lærerinden: Jeg går ud fra at det var din spøg Anne Mette. Du ved jo udmærket godt, at der hvor hovedgaden slutter, der starter den forfra igen

Louise ser forundret ud. Klokkeren ringer. Alle går ud. Louise sidder tilbage.

Scene 9.

I klasselokalet

Frederik kommer ind efter timen for at overtale Louise til at gå ud med Skipper.

Fredrik: Nå, der var du!

Louise: Hvad er det?

Fredrik: Du bliver nødt til at gå ud med Skipper i aften

Louise: Nej det ved jeg altså ikke. Det her sted giver mig gåsehud... (*hun rejser sig og går ned til kateteret*). Jeg varovre på biblioteket - Vidste du at der ikke står noget i bøgerne? Alle siderne er helt blanke?

Fredrik: Hvad lavede du på biblioteket?!

Louise: (*vrængende*) Ja....jeg fór vild... men prøv lige at tjek det her.

Hun fisker sin lighter op af tasken og prøver at tænde ild til et stykke papir hun tager fra bordet.

Louise: Der er ikke noget der kan brænde!

Fredrik: Hold nu op med det der!

Louise: Hold kæft hvor har jeg lyst til at ryge!!! (*Hun sætter sig - teenagetræt*)

Fredrik: Hør her, jeg skal nok få os ud herfra. Men indtil videre må vi spille efter deres regler, ellers bryder hele deres verden sammen og så kommer vi aldrig hjem. Please... gå nu bare ud med Skipper!

Louise: Tror du virkelig nogen ville lægge mærke til, hvis jeg ikke går ud og drikker kakao med den fyr?

Fredrik: Det bli'r sikkert sjovt!

Fredrik går ud. På vejen møder han Anne-Tina

Anne-Tina: Hej Svend-Erik! Nå, du skal måske på arbejde?

Frederik: Ja for syv sytten jeg må skynde mig.

Fredrik kigger bare på hende og fortsætter ud – resten af venindegruppen kommer fnisende ind og omkranser Louise

Anne-Tina: Du drømmer ikke om hvad vi lige har hørt!

Birthe-Tove: Skipper har tænkt sig at invitere dig ud i aften!

Anne-Tina: Og det er ikke det hele..!

Birthe-Tove: Og det er slet ikke det hele

Kirsten-Marie: Han vil give dig sin skolenål!

Birthe-Tove: Det er bare så romantisk!

Kirsten-Marie: Det er bare så spændende!

Alle pigerne: Han er bare så skæppeskøn!!!

Scene 10. Kaffesalonen

Frederik kommer for sent på arbejde, så Simonsen står bare som paralyseret og tørre disken af på det samme sted. Fredrik kommer væltende ind ad døren og stopper op.

Simonsen: (*monotont*) Svend-Erik??

Fredrik: (*stresset*) Undskyld forsinkelsen! Jeg skulle lige hjælpe mine forældre og så kunne jeg ikke finde min... øh... (*finder sin hat og tager den på hovedet*) hat!
Dåselatter

Simonsen: Nåh da... Jeg vidste slet ikke hvad jeg skulle gøre (*Han ser helt fortvivlet ud*)

Fredrik: Hvad er der galt? (*går hen mod baren*)

Simonsen: Jamen, jeg plejer jo at tørre disken af mens du folder servietter og tørre glas af. Og bagefter sætter jeg kaffe over.

Fredrik: (*forvirret*) jaa...

Simonsen: Men du kom ikke... så jeg blev bare ved med at tørre disken af

Dåselatter, der går lidt i båndsalat

Fredrik: Undskyld, det er jeg ked af

Fredrik går hen til Simonsen og lægger sin hånd på Simonsens, der derved stopper med at tørre disken af.

Fredrik: *(blidt)* Ved du hvad? Hvis det her nogensinde skulle ske igen, så kan du godt sætte kaffen over, selvom jeg ikke har foldet servietterne endnu

Simonsen: *(kigger op)* Hvor er jeg glad for at du er kommet

Fredrik: Det kan jeg godt forstå

Simonsen: når men vi må vel hellere så at få åbnet!

Fredrik tænder jukeboksen (ruller den ind), der spiller "Lidt god musik gør alle men'sker glade" – non stop!

Scene 11.

Kaffesalonen åbner

Der er travlt på kaffesalonen. Jukeboksen spiller stadig samme sang.

Louise kommer ind og sætter sig sammen med Skipper, hvilket skaber opmærksomhed blandt veninderne. Undervejs i scenen serverer Fredrik mælk (en masse) til gæsterne

Skipper: Jeg er søreme så glad for at du ville gå ud med mig i aften Anne-Mette

Louise: *(overdriver)* Og du aner ikke hvor knippeglad jeg er for at du spurgte mig Skipper!

Skipper: Jeg ved ikke om jeg har sagt det her før, men jeg synes du er den aller pæneste pige på hele skolen

Louise: Nææh nu må jeg bede om mine himmelblå – den aller aller pæneste?

Skipper: ja det kan du bide spids på

Louise: Ih du store, du gør mig helt stum

Fredrik kommer over for at tage imod bestilling. Louise er lige ved at komme til at grine da hun ser ham i kittel og en lille hat.

Fredrik: Og hvad kunne I tænke jer?

Skipper: Uhh den var værre Svend-Erik... mon ikke jeg slår til og snupper dagens?

Louise *(gør nar)* uuuh den var værre Svend-Erik, jeg tror bare jeg nupper en salat og en kildevand

Fredrik stirrer ondt på hende

Louise: Så giv mig da dagens ret...

Fredrik: Ja, tak! *(råber mod Simonsen)* To gange flæsk med surt!

Simonsen: To gange flæsk med surt – kommer straks *(ud mod køkkenet)*

Louise prøver at skjule sin væmmelse og smiler sukkersødt mod Skipper.

Skipper: Jeg har altid gerne villet sidde ved siden af dig i regning, men du sidder altid mellem Inge-lise og Birthe-Tove

Veninderne sidder ved bordet bagved og fniser højlydt.

Skipper: Og du har altid virket så vigtig og alting. Ligesom dengang du skrev den der opgave om rådhuset.... wow, jeg anede ikke hvad jeg skulle tale med dig om

Louise læner sig ind over bordet og smiler sexet

Louise: Men synes du ikke også at al den snak er meget overvurderet..?!

Skipper: Øhhh hvad? *(griner fjoget)*

Dåselatter. Lang pause. Han forstår tydeligvis ingenting. Han kigger usikkert ned i bordet. Sangen i jukeboksen slutter - Og starter forfra igen...

Skipper: Jeg ved godt jeg ikke har kommet sammen med nogen før, men vi har jo heller ikke travlt vel? Jeg mener, der er nogen af de andre der ligefrem holder i hånd.... det er der jo masser af tid til senere i livet – ikke sandt?

Louise: Bestemt. Undskyld mig lige et øjeblik. Jeg skal lige på det lille hus.

Dåselatter. Skipper stirrer bare tomt på hende

Scene 12.

Kaffesalonen (toilet)

Louise går ud for at finde toilettet. Fredrik holder øje med hende fra baren.

Der er selvfølgelig ingen toiletter. Hun kommer søgende ind igen og går op til Fredrik i baren.

Louise: Hvor er toilettet?

Fredrik ryster på hovedet

Fredrik: Hvad har du forestillet dig? Det er Lykkeby det her. Der er da ingen toiletter..!

Louise: Jesus Christ!

Veninderne kommer væltende og trækker Louise med over i et stille hjørne.

Anne-Tina: Har han givet dig den?

Birthe-Tove: Hvad sagde han?

Anne-Tina: Er han ikke bare eddersmart?

Kirsten-Marie: Schhyyy piger ... Har han givet dig den?

Louise: Jeg tror ikke han ved, hvordan man gør...

Pigerne fniser og fortsætter ufortrødent

Kirsten-Marie: Han tager hende garanteret med ud til Kærlighedsstien

Birthe-Tove: Ja, han gør - ja, han gør...

Anne-Tina: Og tænk engang....

Kirsten-Marie: Hvis han holder hende i hånden..!!

De fniser endnu mere og skubber Louise tilbage i retning af Skipper..

Scene 13.

Kaffesalonen II

Louise sætter sig tilbage på sin plads. Fredrik holder et skarpt øje med hende

Skipper: *(lidt nervøst, da han stadig ikke har forstået hvad hun talte om)* Fandt du huset??

Dåselatter. Pause. Louise sætter sig og Skipper ser usikkert lige frem for sig

Skipper: Men altså... jeg kunne virkelig godt tænke mig at sidde ved siden af dig i regning... men..

Louise: *(afbryder)* Skal vi ikke skride?

Skipper: Hvadbehager??

Louise: Skal vi ikke gå?

Skipper: Hvor skal vi gå hen?

Louise: *(hviskende)* Kærlighedsstien...

Skipper: *(chokeret)* til Kærlighedsstien?!

Folk omkring dem reagerer uforstående. Louise ignorerer dem. Patricia Amalie og Puk sidder ved et af nabobordene og følger intenst med.

Louise: Ja, til Kærlighedsstien – er du frisk? Kom nu! *(hun trækker ham med sig)*

Patricia Amalie: *(helt forarget)* Det skal blive sagt!

Puk: *(til Fredrik)* ja du kan tro det skal blive sagt! Hvad er det for en søster du har...sådan en tøjte!?

Fredrik kigger febrilsk på Puk og giver hende bakken med glas, hvorefter han løber ud efter Louise – der er nået langt væk

Fredrik: Neeeeej! Du må ikke gøre det Louise. Han eksisterer ikke! Det kan du ikke gøre mod en der ikke eksisterer.

Imens er Simonsen kommet tilbage og byder op til fællessang: Ensemble synger med på juken (lidt god musik) på frontscene, mens der foregår sceneskift på bagscenen

Scene 14.

Kærlighedsstien.

Louise sidder afventende på kærlighedsstien – Skipper sidder stiv som et bræt vedsiden af. Noget instrumental underlægning ville være godt.

*Måske noget fra **Come On***

Skipper: Her er sandelig pænt

Louise Ih ja helt henrivende

Skipper: For at være ærlig, så troede jeg ikke du ville tage med herop, før vi havde været sammen i et stykke tid.

Louise: Åh Skipper! Hvordan kunne du dog tro det

Skipper: Jeg ville jo også gerne give dig min skolenål, hvis det altså er alright
Louise: Åh skipper du kan give mig nålen når som helst. (*Skipper ser uforstående ud*)
Eller også skulle jeg måske give dig nålen...

Dåselatter. Men Skipper griner ikke

Skipper: Næh nu er du vist lidt fjollet, hvordan skulle det kunne lade sig gøre?

Louise sender ham et sexet blik og sætter sig overskrævs på ham.

Scene 15. På verandaen

*Samtidigt sidder Fredrik lidt uroligt ude på verandaen og spejder ned af vejen.
George kommer ud af døren*

George: Svend-Erik??? Sidder du herude? Hvad er den af?

Fredrik: Har du set Anne-Mette?

George: Nej, hun er jo ude med Skipper. Er der noget galt?

Fredrik: Nej, jeg var bare urolig for hende

George laver sit hoved-sving og sætter sig ved siden af Fredrik.

George: Svend-Erik, din søster er jo ikke nogen lille pige mere. Det er helt naturligt at hun begynder at gå ud med drenge i hendes alder. Vi har intet at bekymre os om, hun er en ærbar ung pige og hun ville aldrig skuffe os.

Fredrik: Nej, det ville hun nok ikke (*ser meget skeptisk ud*)

Scene 16. Kærlighedsstien II

*Louise og Skipper sidder i ridestilling på catwalken (Evt. noget underlægning fra **Come On**)*

Louise: Åhh ja jaa mmmmm...

Skipper: ååhh åååh åh åh åhh... neej stop! (*han smider hende af*)

Louise: Hvad er der? Kom nu....

Skipper: Jeg tror hellere vi må gå hjem nu Anne-Mette

Louise: Hvorfor dog det?

Skipper: (*bange*) Jeg tror jeg er ved at blive syg

Skipper ser ned mod sit skød.

Skipper: Der er sket noget med mig

Louise: (*smiler*) Det er meningen at det skal ske
(*trækker ham ind til sig*) Tro mig, det er helt naturligt at din krop reagerer på den måde. (*Hun begynder at "lægge ham ned"*)

Skipper: (overrasket) Er det det? Nej, jeg tror bestemt ikke at... jeg mener...

Louise: Sschhh... Stol på mig!

Louise lægger sig ned over Skipper

Scene 17.

På verandaen II

Fredrik sidder stadig på bænken – Simonsen kommer forbi

Simonsen: Nå, der var du. Du forsvandt så hurtigt

Fredrik rejser sig og går Simonsen i møde

Fredrik: Ja det må du undskylde, der var bare lige noget jeg skulle hjem og ordne.

Simonsen: (FRONT PUBLIKUM) Du ved når vi lukker, så plejer jeg at gøre kassen op, mens du sætter stolene op. Så slukker jeg lyset og så låser vi døren.

Fredrik: Jaaa...

Simonsen: Men du var der ikke i dag....så jeg gjorde det hele selv.

Fredrik nikker opmuntrende.

Simonsen: (helt opløftet) Og jeg gjorde det ikke engang i den sædvanlige rækkefølge. Jeg byttede rundt på det hele...

Betty dukker op i baggrunden og stirrer fascineret på Simonsen, der er helt oppe at køre

Simonsen: (euforisk) Først satte jeg stolene op på bord tre og fire.... og så gik jeg i gang med opvasken, jeg satte ikke engang alle stolene op på samme tid...!!

Betty: (Smilende) Godaften John!

Simonsen: (lidt flov) Godaften Betty!

Fredrik ser tænkksom ud. – går frem på scenefront

Fredrik: (til sig selv) Nåhr ja, de gik jo i skole sammen

Betty og Simonsen kigger på hinanden et par sekunder

Simonsen: Nå, men jeg går igen. Godnat Svend-Erik, Betty!

Fredrik / Betty: Godnat

Betty: Kom – jeg har lavet varm kakao

De går 'ind' sammen

Scene 18 II.

På gaden.

Louise hopper ned fra catwalken og retter på tøjet

Louise: Tak for i aften. Det var sandelig en dejlig aften

Skipper stirrer bare helt tomt ud i luften

Skipper: (får fremstammet) ja... dejlig... aften

Louise løber 'hjem'. Skipper sidder hypnotiseret.
Pludselig dukker en stor rød blomst lukker op (+ chimes fra band).
Han stirrer på den og løber forskrækket væk.

Scene 19. Gymnastiksalen II

Der sidder og står en del 'almindelige' s/h-elever på tribunerne og taler i smågrupper. I den ene ende af hallen træner basketholdet og i den anden ende af hallen øver cheerleaderne - Louise er selvfølgelig med på holdet. De øver en slags trist gymnastik-koreografi med et barnligt råbekor. Louise viser hvordan "rigtige" cheerleaders gør.

Basketspillerne kommer ind anført af træneren og stiller op til træning, og cheerleaderne begynder også at komme ind i smågrupper og varmer op.
Skipper kommer fraværende ind, drengenes spil ophører og de lytter til Skippers fortælling om gårdagens hændelser.
Cheerleaderne går i gang med en trist gymnastik-koreografi, mens Louise kigger forbavset på.

Anfører: Er i klar piger 1 2 3Giv mig et L-Y-K-K-E-B-Y – hvad siger det?

Alle LYKKEBY

Louise: Stop, stop... det kan vi altså gøre meget bedre. Stik mig et beat!

Musikken starter

5. SANG CHEERLEADERSANG ("Mærk det beat")

1./Annemette
Stil jer tæt
Og luk musikken ind
Det er let
Lad den tromme på dit skind
Uh uh uh
Det gælder om at følge mig
La' din krop
ta' det første skridt
Uh uh uh uh uh uh

Mærk nu det beat
I hele kroppen
Følg nu det beat
Fra fod til toppen
Gi' mig det beat
Lav snurretoppen
Så de rødmer ned' i beautyshoppen

2.
Gør som mig
La' hoften glide rundt
Vær lidt sej
Det skal næsten gøre ondt
Uh uh uh
Kan din numse gøre sådan her?
Ja den kan
Se at fyr den af
Uh uh uh uh uh uh

Mærk nu det beat
I hele kroppen
Følg nu det beat
Fra fod til toppen
Gi' mig det beat
Lav snurretoppen
Så de rødmer ned' i beautyshoppen

C-stykke:

Så er I ved at ha' den
Kan I mærke rytmen den får liv?
Jeg ku' danse hele natten
For jeg føler, jeg lever når beatet
pumper i mig

Mærk nu det beat
I hele kroppen
Følg nu det beat
Fra fod til toppen
Gi' mig det beat
Lav snurretoppen
Så de rødmer ned' i beautyshoppen

Mærk nu det beat
I hele kroppen
Følg nu det beat
Fra fod til toppen
Gi' mig det beat
Lav snurretoppen
Så de rødmer ned' i beautyshoppen

Under sangen står alle drengene og lytter til Skippers historie om aftenen forinden, stærkt distraherede af pigernes nye sexede bevægelser – Fredrik får instruktioner fra træneren med et skulende blik til Louise.

Sangen slutter og træneren fløjter basketholdet i gang.

Træneren: Skudtræning!

De stiller sig i den sædvanlige formation og kaster (denne gang med boldene). Alle misser. Alt går i stå.

Træneren: (panisk) Ingen rør boldene – de er syge!!– hold jer væk, tilbage,
TILBAGE!!...Ud, alle ud af salen UD!!! MARCH 1, 2 1, 2

Alle marcherer ud af salen. Undtagen Louise og Fredrik der står målløse tilbage samt Veninderne, der bliver opholdt af et par fyre et hjørne og et par der går i gang med at flirte.

Scene 20. Gymnastiksalen III

Fredrik: Jeg sagde jo at du skulle holde dig væk fra de her mennesker. Se hvad der sker med dem!

Louise: Slap dog af! Bare fordi de ikke er så gode til basket mere... Sikke en kæmpe tragedie..!

Fredrik: Forstår du ingenting..?! Du vender op og ned på hele deres verden!

Louise: Måske er det meget godt... der er da ikke nogen der har lyst til at leve sådan her...

Veninderne går forsigtigt hen til Louise

Birthe-Tove: Hvordan går det Anne-Mette?

Louise: helt cool – dig?

Birthe-Tove: *(helt imponeret)* åhhrr cool –vi ses!

Veninderne trækker sig tilbage

Birthe-Tove: Hun sagde cool - hvor er det bare...

Alle: COOL!

Veninderne går fnisende ud

Fredrik: *(gal)* Nu må du holde op!

Louise: Ved du hvad? De her mennesker har altså ikke lyst til vade rundt som jordens største nørder. De har masser af potentiale – de ved det bare ikke,!

Fredrik: Jamen ikke på den måde

Louise: Prøv selv at se

Louise peger sigende hen imod et par der står tæt på hinanden og flirter åbenlyst. Pigen trækker en læbestift op af tasken og tager den sexet på. Den er knaldrød. Parret begynder at kysse - Louise smiler overlegent til Fredrik

Louise: *(overdrevet)* Men som tiden dog flyver, når man er i godt selskab – jeg må løbe – Skipper venter mig ved gadekæret – vi ses gamle jas!

Hun niver ham i kinden og skrider. Fredrik står irriteret tilbage.

Fredrik: Pis!

Scene 21.

Kærlighedsstien III

*Der er gang i den på bænkene på Kærlighedsstien.
Nummer med sang og koreografi. Farve hist og her.*

6. SANG

COME ON (KÆRLIGHEDSSTIEN)

Come on come on come on

Solist 1:

*Kom - lad mig dufte, røre, mærke hvordan' du føles
Se – Hvor der smages, aes, klages og der nøles
Come on*

Solist 2:

*Jeg – Vil ha' endnu mere, det må aldrig stoppe
Bliv ved – for det' meget meget bedre end at shoppe*

*Come on – længere nede
Come on – ja, du må lede
Come on – få mig' at svede
Come on - gør det lidt mere*

*Come on - gør det med flere
Come on - gerne chokere*

*B-stykke/Annemette
Åh tænk hvor meget vi har undertrykt og gemt
(det var ikke nemt, det var ikke nemt)
at føle havde vi glemt*

*Come on – længere nede
Come on – ja, du må lede
Come on – få mig' at svede
Come on - gør det lidt mere
Come on - gør det med flere
Come on - gerne chokere*

*C-stykke (med lala-kor):Solist 1
Vi må vise at vi tør'
Noget ingen andre gør
Vi må kæmpe for vor ret
til at være hele men-ne-sker*

*B-stykke 2:/annemette
Åh, der' så meget nyt og smukt at kigge på
(verden åbner nu, verden åbner nu)
for mig er himmelen blå*

*Come on – længere nede
Come on – ja, du må lede
Come on – få mig' at svede
Come on - gør det lidt mere
Come on - gør det med flere
Come on - gerne chokere*

Scene 22. Kaffesalonen III.

Fredrik og Hr. Simonsen ordner glas ved bardisk. Simonsen går hele tiden i stå, stirrer ud i luften og sukker.

Simonsen: SUK...

Fredrik: Er der noget galt?

Simonsen: Nej... jo... det er bare... jeg har gået og tænkt: hvad er egentlig meningen med alt det her?

Fredrik: Hvad mener du?

Simonsen: Det er bare det samme hele tiden, om og om igen... *(Han går stille og roligt frem foran baren og sætter sig på et suk)*Jeg ved ikke...det virker så meningsløst det hele *(kigger ud mod horisonten)*

Fredrik: Det synes jeg du skal prøve at lade være med at tænke for meget over

Simonsen: Når okay!..... ..

Simonsen går hen for at hente flere glas/tørre noget andet af (kongeside) og standser op igen.

Simonsen: Men menLigesom den anden dag, da jeg lukkede selv....det var anderledes! *(Han smiler oplivet og går hen til forscenen)* Det er ligesom til jul.

Der får jeg lov til at male den årlige juledekoration. Og den er ny hvert eneste år.....Du skal da lige se - Sidste år var det rådhuset!

Simonsen henter et fotoalbum og peger ned i det. Fredrik kigger med.

Fredrik: *(imponeret)* Av. Det er rigtig godt, det der.

(de går begge front scene)

Simonsen: Men det er også det, der er gået op for mig....jeg venter på at male den dekoration hele året – det er virkelig årets højdepunkt for mig – og det virker bare så dumt...synes du ikke?

Fredrik: Tjo... øhm...

Simonsen: Jamen synes du ikke?

Fredrik skynder sig tilbage til barstolen og tørrer glas af – kigger halvfæbrilsk ud mod publikum)

Fredrik: Jeg tror virkelig at du skal prøve at lade være med at tænke så meget over det. Det er nok bedst.

Simonsen: Tror du det? *(pause)* hmm... *(går tilbage til bardisk)*

Scene 23.

Babersalonen.

Barberen er i gang med at klippe Hans-Peter .

På nogle stole langs væggen sidder George, Henry og Henrik.

Henry: Har i hørt de har bonet bowlingbanen?

Hans-Peter: uuuh... Jeg glæder mig til min første strike [strejk]!

Henry: Det samme her!

Hans Peter: Hørt!

George: Ditto!

Barberen: Hans-Peter, vil du have håret tilbage?

Hans-Peter: Nej, behold du det bare!

Alle griner

Hans-Peter: Bare som vi plejer, tak!

Barberen: Sig mig, har de egentlig nogensinde tabt en kamp før?

Alle: Hvem?

Barberen: Basketball-mandskabet!

George: Nej da, aldrig! Basketball-mandskabet har altid været uovervindelige!

Henry: Ja, de er godt nok nogle dygtige drenge!!

George: Ja, det må man sige! *(kigger på hinanden)*

Barberen: Men det er da mærkeligt!?

De mumler lidt. Borgmesteren kommer ubemærket ind af døren og overhører det sidste af samtalen

Henry: Det er måske derfor, der er et mundheld, der hedder "man kan ikke vinde hver gang"

Barberen: Der siger du noget Henry!

Henry: Ja, det gør jeg!

Barberen: Det er da rigtigt – sådan siger man...

De øvrige nikker og samtykker

Borgmesteren: Men de vinder jo hver gang – de har altid vundet!

De kigger alle overraskede over mod borgmesteren og nikker tilkendegivende.

Hans-Peter: Hr. borgmesteren, vil De ikke sidde ned?

Borgmesteren: *(kører hen foran barberstolen - bakker, mens han siger replikken)* Nej nu skal du ikke være fjollet Hans-Peter, jeg kan da ikke tage din plads.

Hans-Peter rejser sig fra barberstolen og gør plads til borgmesteren

Borgmesteren: Jeg tænker bare, at hvis de aldrig har tabt en eneste kamp *(tænkepause)*... så må man da kunne vinde hver gang? Ikke sandt?

Hans-Peter: Jo!

Henry: Jo!

George: Ja!

Hans Peter: Nej, det er slet ikke til at fatte!

Alle: Nej – nej – det er rigtigt...

Scene 24. I spisestuen.

Fem husmødre kommer gående ind 'fra køkkenet' (med kaffekopper etc.). De er i gang med at spille bridge – høj stemning

Jytte: Nej, jeg siger Jer: det må altså snart være min tur til at vinde!

Vera: Ja, og jeg var endda renonce i hjerter!

De sætter sig ved bordet

Jytte: Hvor pudsigt! Jeg var renonce i spar! Skal vi tage en runde til?

Der deles kort ud

Mary: Ja, jeg havde jo min ældste, Ida-Marie, med til doktor Leander. Hendes tunge er blevet helt.....*(hviskende, som om hun først fatter det i dette øjeblik)*... lyserød. Han sagde at vi skulle holde hende væk fra fed mad og slik....men i morges...der havde det også spredt sig til hendes læber

Damerne sender hinanden chokerede blikke.

Vera: Og når du siger lyserød, mener du så...

Mary: Ja, rigtig lyserød

Inga: Jeg tror, jeg ved, hvad du mener. Det er ligesom den bil der holdt ude foran isenkræmmeren, den så helt grøn ud, ja - altså rigtig grøn...

Jytte: Har I set Hr. Simonsen for nylig? Da jeg gik forbi kaffesalonen i morges sad han bare i vinduet...og stirrede lige ud i luften. Han kiggede slet ikke på noget... bare lige ud i luften

Betty kigger ned og kommenterer ikke. De andre mumler forargede

Vera: Hvad er det, der sker?

Betty sidder stadig og stirrer ned i bordet

Mary: Søde Betty... det er din tur

Betty: (åndsfraværende) Åh... Rommy!

Alle: Betty!

Inga: (*grinende*) Dit skøre kvindemenneske, vi spiller altså bridge

Damerne griner overbærende og den lidt fraværende Betty griner undskyldende med.

Vera: Hvis du ikke kan følge med, må du jo lægge et slag kabale

Alle griner

Inga: Måske skulle vi bare lade kære Betty få lidt fred.

Betty: Nej, nej det er da ikke nødvendigt

Mary: Jo, søde Betty! Der er jo også en dag i morgen...

Damerne rejser sig op

Jytte: Tak for i dag søde Betty, ses vi til Valborgs tupperware-party??

Hun tager Bettys hånd

Mary: (*hovedrystende*) Selvfølgelig gør vi da det – farveller søde Betty!

Alle damerne går. Betty sidder tilbage ved bordet og stirrer ud i luften. Musik starter.

7. SANG BETTYS SANG

*Her i mit hjem
er der rent og fint og nydeligt
Hver dag klokken fem
så er alt på plads så prydligt
Og jeg - har den sødeste mand
og de kvikkeste børn*

men jeg føler mig tom

Her i vor stue'
bør vi fint som hos borgmester'n
Vi har alt vi skal brug'
og gardiner af polyester
Og jeg – har de smarteste sko
og den fineste dragt
men jeg føler mig tom

B-stykke:
Hvad' der galt med mig
og mine tanker
Jeg føler ej
Mit hjerte banker
(så) svært at forstå
hvad der sker med mit sind
når længslen rammer
mit hjertekammer
-så svært

Alt jeg kan gør'
er at håbe det forsvinder
Og låse den dør
nyde solen som den skinner
For jeg- har jo alt der skal til
Kan ikk' ønske mig mer'
Hvorfor føle sig tom?

Må ikke føle mig tom...

Scene 25.

I spisestuen II.

Sangen slutter og Betty rejser sig og tager kaffekopperne af bordet – hun sætter sig og stirrer tomt ud i luften. Louise kommer ind.

Louise: Hej mor

Betty: (rejser sig hurtigt, retter på tøjet etc. og smiler stift) Åh – er det dig Anne-Mette?

Louise: Ja... hvem skulle det ellers være?

Betty: Nå ja...

Betty går hen og finder garn-bunken/strikketøj

Louise: Er der noget jeg skal hjælpe med?

Betty: Ja.... Øhm... der var faktisk noget jeg gerne ville spørge dig om?

Betty giver Louise garnbunken, tager en kop fra bordet, stiller sig front scene og begynder at 'pudse koppen' meget fraværende)

Louise: Hvad var det?

Betty: (bliver hevet tilbage til virkeligheden – kigger på Louise) Hvad var hvad?

Louise: Det du ville spørge mig om?

Betty: Nå ja...

Betty går hen og stiller koppen, hun retter lidt på dugen og sætter sig ned sammen med Louise – de begynder at vikle garn)

Betty: Anne-Mette, Hvad foregår der på Kærlighedsstien?

Louise: Hvad mener du?

Betty: *(nærmest kåd)* Man har jo hørt et og andet om Jer unge mennesker... og I bruger jo så meget tid deroppe – holder I i hånd og den slags?

Louise: Jaaa... det kan man godt sige... blandt andet

Betty: Men hvad ellers?

Louise: *(undvigende)* Det skal du ikke tænke på

Betty: Jo! Jeg vil gerne vide det

Louise: *(sænker stemmen)* du ved...sex...

Betty: *(ser ud som om hun forstår)* nååhr... .. Hvad er sex?

Louise kigger forbløffet på Betty. Betty holder hendes blik fast

Louise: Er du sikker på at du har lyst til at vide det her?

Betty: ja, det vil jeg gerne

Louise: Ok *(pause)* Altså når to mennesker er rigtig glade for hinanden...

Lyd ned: alt imens Louise forklarer Betty om sex – Betty reagerer på de forskellige ting, Louise forklarer.

FOKUS-break 'badeværelse': George kommer fløjtende ind ikklædt pyjamas, med håndklæde over nakken, stiller sig foran 'spejl' (front publikum) og børster tænder. Han holder tandpastatuben op og synger reklameagtigt:

George: Et blændende flot smil
En elegant og sikker stil
Lyder det som noget for dem?
Så må de ikke glem'
At med McCarthys Ultra White
Bliver din dag helt alright

George fryser i et stort smil i nogle sekunder. Så går han ind i soveværelset (kører senge ind)

Tilbage til Betty og Louise

Louise: ... og sådan er det

Betty sidder forbløffet med 'garnhænder' og fordøjer alle de informationer hun lige har fået. Louise afventer reaktion, men der kommer ingen

Louise: Er du ok? *(stadig ingen reaktion)* Moar!?

Betty: Men det ville din far jo aldrig gøre

Louise tænker sig om og får et snedigt udtryk. Hun tager strikketøjet ud af Bettys hænder

Louise: men det kan faktisk også lade sig gøre helt uden far

Betty rejser sig op og kigger uforstående på Louise.

Louise tager hende under armen og trækker hende ud af køkkenet mens hun taler helt lavt ind i Bettys øre.

Louise: (off-stage) Prøv at hør... det man gør er...

Scene 26.

Betty og Georges soveværelse

George sidder i pyjamas på den ene enmandsseng i værelset.

Betty går i gennem rummet i badekåbe

George: Pusser. Kommer du i seng?

Betty: Ja, jeg tager mig lige et bad først

George: Et bad....? nu...?

Betty er allerede gået ud på badeværelset og har lukket døren.

George slukker sin natlampe og ligger lidt uroligt i sengen.

*Det vælter ud med damp under døren og lyd af dryppende vand blander sig med små suk fra Betty (Det var da helt... helt... 3 x suk – 3 x ah – AAAHHH) **Evt. drone der vokser.***

Pludselig lyder der et kæmpe tordenskrald samtidig med et langt følt suk fra Betty.

En træ begynder at brænde kraftigt i forhaven (markeret ved lys ved siden af publikumspodium, dameside)

Scene 27.

Ved ildebranden

Fredrik ser chokeret på ilden. Og folk begynder at strømme til (gerne i housecoats etc.), og står bare paralyserede og stirrer på ilden.

Fredrik: Åh nej!! Hvad sker der!!!

Ingen reagerer.

Scene 28.

Ved ildebranden II.

Fredrik kigger sig omkring efter hjælp og brandmændene og råber

Fredrik: Brand, brand.....BRAND!!!

Ingen reaktion. Fredrik råber mere desperat

Fredrik: Brand!!!.....BRAND!!!

De kigger uforstående på ham. Fredrik tænker et sekund

Fredrik: (lidt tøvende) KAT!!!!

Brandmændene kommer på få sekunder. Da de når til ilden aner de ikke hvad de skal stille op

Fredrik: Brug jeres slanger til at slukke ilden

De henter slangerne fra suffit i damesiden. Ilden bliver slukket

Borger: Se hvad de gør – de slukker den der ild med vand!
Alle: Ilden er slukket!

Der klappes og kommes med anerkendende udbrud – lys ned (klap etc. fortsættes over i næste scene)

Scene 29.

På gaden/bymidten

Dagslys. Klap og hurra-råb. Frederik får overrakt en hædersmedalje af borgmesteren. Borgmesteren står på sin talerstol med Jytte og en surmulende Patricia Amalie ved sin side + brandmænd

Borgmesteren: mine damer og herrer: Lykkebys modige brandmænd!

Brandmænd løber ind under vild jubel – fanfare + march

Borgmesteren: Og lad mig præsentere: Lykkebys redningsmand – Sveeeend Erik!”

Løber ind under vild jubel

Borgmesteren: Uden ham havde vi aldrig fået slukket ilden, og derfor overrækker jeg hermed dig – Svend Erik – Lykkeby tapperhedsmedalje! Svend Erik længe leve – hurra hurra hurra!

8. SANG: KORT takkesang (LYKKEBYSANGEN REPRISE – sidste 'vers')

Lykkebyborgerne forlader scenen. Margrethe får øje på Fredrik i menneskemængden og løber hen til ham med et fad/dåse kager.

Margrethe: Hej Svend-Erik

Fredrik: Hej

Margrethe: Tillykke med medaljen

Fredrik: Tak Margrethe

Margrethe: Jeg har bagt vanillekranse til dig

Fredrik: Vanillekranse!? *(lidt forvirret)* nej nej, dem har du da bagt til Buller

Margrethe: Nej! Jeg har bagt dem til dig!

Fredrik: Nej nej – de er da til Buller...

Margrethe: *(bestemt)* Nej de er til dig! *(løfter fadet op mod hans ansigt)*

Fredrik: *(uforstående)* de må da være til Buller!

Margrethe: *(Insisterende)* Men de er altså til dig!!! *(løfter fadet helt op under hans næse)*

Fredrik: Uuhmm du... de dufter dejligt!

Margrethe: På gensyn Svend-Erik - Nyd kagerne *(hun går)*

Fredrik: *(lidt rystet)* Ja - eller hej - eller tak...!

Undrende mumlen fra forsamlingen

Fredrik: Steder hvor vejene fortsætter...

Margrethe: Hvad mener du med at de fortsætter?

Fredrik: *(peger ud mod horisonten)* Jamen de fortsætter – veje, floder....

Marianne træder frem med Huckleberry Finn i hånden

Marianne: Ligesom den mægtige flod Mississippi

Fredrik: Hvad..?? *(Fredrik går spørgende hed mod Marianne)*

Marianne: *(Citerer frit fra bogen)* Den var stor og mørk og den fortsatte og fortsatte, så langt øjet rakte

Fredrik: *(Kigger over mod Louise)* jeg troede ikke, der stod noget i bøgerne?

Marianne: Det gjorde der heller ikke...

Marianne kigger også over mod Louise – Lilith rejser sig fra mængden og stiller sig ved siden af Marianne.

Louise: *(springer op som en trolde i en æskek)* Det var ikke min skyld....! De spurgte hvad den handlede om, og det ku' jeg nærmest ikke huske – jeg mener: vi havde den jo i syvende eller så noget... Men jeg fortalte det jeg KUNNE huske og PLING! Så var siderne fyldt ud

Fredrik: *(forundret)* Blev siderne fyldt ud?

Louise: Jamen kun det stykke om tømmerflåden, jeg fik vist aldrig rigtig læst mere... *(hun sætter sig igen)*

Marianne: Ved du hvordan den ender?

Fredrik tøver lidt

Fredrik: Jooh....jo det gør jeg

Kristine: Så hvordan ender den?

Margrethe: Ja, hvordan ender den?

Fredrik: Okay øhmm... *(tre-mands formation, der gynger som på en båd – resten begynder at gyngede med)* Jo, de stikker begge to af. Huck og slaven. De følger floden for at finde friheden. Men i løbet af deres rejse finder de på en måde ud af, at de allerede er frie...

Lilith kigger ned i bogen og ser overrasket ud.

Lilith: Aj hvor vildt, se tegningerne..

Alle flokkes omkring Fredrik og beundrer bogen. Patricia Amalie trækker forarget Puk væk fra bogen og går mod døren

Patricia Amalie: Det er jo en skandale det her! Det er lige hvad det er!

Puk: Og I kan tro det skal blive sagt! Hm!

De smækker døren bag sig. Folk er forargede over at Patricia-Amalie lige er gået med det

*eneste rigtige bogeksemplar, de nogensinde har set.
En pige, Edith, træder frem med en stor HC Andersen eventyrbog*

Edith: Hvad med denne her, kender du også den: H.C. Andersens Eventyr?

Fredrik kigger smilende op og tager bogen fra Edith.

Fredrik: Jo tak, ham kender jeg næsten alt for godt....Men han skrev nogle fantastiske historier.

Flere råber i kor: Fortæl en, fortæl en!

Fredrik trækker flokken med sig off-stage som en anden rottefænger, mens han fortæller et HCA-eventyr, Den grimme Ælling:

Fredrik: ”Der var så dejligt ude på Landet; det var sommer, kornet stod gult, havren grøn, høet var rejst i stakke nede i de grønne enge...

Kristine: *(fortsætter oplæsningen)*...og der gik storken på sine lange, røde ben og snakkede ægyptisk, for det sprog havde han lært af sin mor...”

(Under sceneskift) Nogle af de unge fra kaffesalonen går front scene med en masse bøger, mens andre kommer ind fra damesiden med bøger. De danner en bibliotekskø i dameside.

Nina: ”Kom vi skal skynde os til biblioteket” etc.

Scene 31.

Barbersalonen II / bænk på gaden

De sædvanlige, Hans-Peter, Henry, Henrik og borgmesteren sidder på gaden foran barbersalonen og kigger på de unge, der kommer gående forbi med favnen fuld af bøger. Nogle i farvet tøj.

Barberen: Nu er det nok! Prøv at se dem! Se hvor det spreder sig – og se farverne på de dersens bøger

Hans Peter: Ja, og se farven på det... søde... pigebarns... skjortebluse! Aaah...

Hans Peter Peger på en udfordrende pige der står iført en stram nederdel, høje pumps og knaldgul skjorte. .

Henry: Tag dig sammen Hans Peter! En ting er at de bruger al deres tid på den der Kærlighedssti, men nu er de også begyndt at gå på biblioteket...!

Borgmester+HP: Biblioteket!?

Henry: Hvad bliver det næste??

Borgmesteren: Ja, de burde sidde og drikke varm chokolade – ligesom de plejer

Hans Peter: Nogen burde gøre noget! Det ka da ikke.....

Borgmesteren: *(afbryder)* Der skal så afgjort gøres noget mine herrer!!

Alle nikker, mumler og samtykker.

Borgmesteren: Jeg får en idé!

Borgmesteren kører hen til Georges hus. (kører front scene – evt. ud at samle blomsterpige op)

Scene 32.

I dagligstuen II

George får besøg af borgmesteren. George er tydeligt nervøs men også beæret over det fine besøg. Borgmesteren kommer kørende ind.

BÅT BÅT

George: Hr. Borgmesteren! Kom dog endelig indenfor!

Borgmesteren: Mange tak

George: Kan jeg byde på lidt bridge-mix? *(rækker ud efter skålen)*

Borgmesteren: Nej tak

George: Betty laver byens bedste æblekage

Borgmesteren: Nej tak, det er fint – sæt du dig bare ned George!

Borgmesteren: *(tale-agtigt)* George, du undrer dig sikkert over hvorfor jeg gerne ville komme forbi i dag?

George nikker lidt usikkert

Borgmesteren: Jeg er sikker på at du har bemærket de forandringer, der er sket rundt omkring i vores by..... Ved du hvad jeg mener, når jeg siger forandringer?

George: Forandringer?

Borgmesteren: Ja, forandringer

George: Ja, der har da godt nok været nogle småting – og min kone er faktisk også begyndt at tage bad om aftenen... om aftenen... ja og *(afbrydes af borgmesteren)*

Borgmesteren: Og jeg mener ikke kun ildebranden og de store ting - Det er også de små ting.... Har du hørt om Svend Jensen?

George: *(bekymret)* Nej hvad?

Borgmesteren: Hans kone vil, at han skal købe en af de nye store senge

George: En af de der dobbeltsenge?!

Borgmesteren nikker alvorligt.

Borgmesteren: Ja... Jeg forstår det ikke. Det er alle vegne. Poul Rasmussens knægt har sagt sit job op hos Isenkræmmeren

George: Hvad mener du?

Borgmesteren: Ja, han tog pludselig sit forklæde af midt i en ekspedition og sagde at han "ikke havde lyst mere". Og så gik han bare

George: Du alforbarmemig

Borgmesteren: Alle kan lide dig George

George: *(betuttet)* Ahh...det ved jeg nu ikke...

Borgmesteren: Jo det kan de. Og det er ikke kun fordi du er en forrygende bowler – de respekterer dig

George: *(fra hjertet)* tusinde tak!

Der kører et mikrofonstativ op fra borgmesterens vogn + spot på ham

Borgmesteren: *(Hyldesttale)* Så derfor er det vigtigt at en mand som dig, George, rejser sig *(George flyver op af stolen)*, og forsvarer denne by, som vi alle sammen elsker *(borgmesteren trykker på applaus-knap på vognen)*. Vi kan ikke bare sidde og se disse forfærdelige ting ske

George: Nej, selvfølgelig ikke

Borgmesteren: *(smiler stort og patriarkalsk)* Og derfor har jeg besluttet at du, George, skal være medlem at Lykkebys handelsforening!

Der lyder en trompetfanfare og en pige træder ud fra borgmesterens vogn (hvor hun har siddet gemt) med blomster og medaljen til George. Borgmesteren og George giver hinanden hånden og stiller op til "præsidentfoto" - BLITZ

George åbner æsken og tager benovet en medalje med handelsforeningens logo på op. Medaljen skinner i smukt

George *(stolt og overrasket)* Ih du store! Jeg ved slet ikke hvad jeg skal sige...den er jo helt magen til din!

Borgmesteren: Ja George, den er helt magen til

George er helt mundlam

Borgmesteren: Sig nu bare at du gerne vil være med - og så tror jeg alligevel godt jeg vil smage Bettys vidunderlige æblekage

George: Ja, ja, selvfølgelig..... BETTY..!

Ingen svarer

George: Betty! Hr. Borgmesteren vil gerne...

Borgmesteren: *(afbryder)* Kald mig bare Niels-Jørn

George: *(råber igen – tydeligt stolt - ud mod køkkenet)*! Niels Jørn vil gerne smage din vidunderlige æblekage!

Stadig intet svar

George *(små desperat)* BETTY.....!!

George vender sig om og får øje på Fredrik i døråbningen (han har overhørt hele samtalen). De kigger hinanden i øjnene et øjeblik

Fredrik: Nu skal jeg hente hende...

Scene 33.

I Bettys køkken II.

Betty kigger tomt frem, da Fredrik kommer ind vender hun hurtigt ryggen til ham.

Fredrik: Mor? Far kalder på dig!

Fredrik går over til hende og lægger sin hånd på hendes skulder.

Fredrik: Hvad er der i vejen?

Betty vender sig forsigtigt om

Betty: Jeg ved ikke hvad jeg skal stille op....mit ansigt....

Fredrik rører forsigtigt ved hendes ansigt.

Fredrik: Det er okay, bare tag det roligt

Betty: Jeg kan ikke vise mig sådan her, se bare mine læber, de er knaldrøde..

Fredrik: *(beslutsomt)* Har du noget makeup?

Betty peger over på sin håndtaske der ligger på køkkenbordet. Fredrik finder pudder, foundation, læbestift og nogle Kleenex i tasken. De sætter sig og Fredrik begynder at sminke hende, mens han taler beroligende til hende.

Fredrik: Det er slet ikke noget problem... se først starter vi med
 kinderne... *(de smalltalker)*... Så er den i vinkel!

*Han rækker hende pudderet med spejl i., så hun kan se sig selv.
Hun vender sig rundt mod publikum mens hun studerer sit spejlbillede*

Betty: Ser det naturligt ud?

Fredrik : Ingen ser det

Betty: Er du sikker?

Fredrik: Fuldstændig!

George. *(inde fra stuen)* Betty – kommer du pusser?

Betty: TAK Svend-Erik!

Fredrik: *(smilende)* Velbekomme

Betty: Jeg må hellere gå ind og servere den æblekage...

Betty retter på håret og forklædet og tager bakken med æblekage og kaffe. Hun tager en dyb indånding, smiler stort og reklameagtigt og tager et 'stort sving' rundt i manegen

Betty: Nu skal jeg være der!

Lys fader ned, man hører kun stemmerne (sceneskift i mens):

Borgmesteren: Goddag Betty!

Betty: Goddag Hr. Borgmester, var det noget med et stykke lun
 æblekage

Borgmesteren: Tak som byder, tak som byder

I mellem tiden er vi blevet klar til næste scene

Scene 34. På gaden ved kaffesalonen

Fredrik kommer trækkende med en cykel. På gaden ser han Margrethe komme gående. Han tager mod til sig og går over til hende

Fredrik: Hej!

Margrethe: *(smiler stort)* Hej!

Begge: Hvordan går det *(forfjamsket)*

Fredrik tøver lidt. Margrethe venter forventningsfuldt. Han tør ikke se hende i øjnene

Fredrik: Jeg tænkte på...

Margrethe: Hvad tænkte du på?

Fredrik: Kunne man forstille sig.. øh...

Margrethe: Kunne man forestille sig hvad?

Fredrik: Jeg skulle nok slet ikke spørge dig om det her....jeg kender dig jo ikke særlig godt...

Margrethe: Jo, hvad er det!?

Fredrik tager mod til sig og kigger op på Margrethe der smiler indbydende. Vender sig så med front mod publikum.

Fredrik: Må jeg ikke invitere dig ud i aften?

Lige da han har sagt det, bliver han usikker

Margrethe: Jo, jo selvfølgelig!

Fredrik: *(vender sig mod hende - helt forundret)* sagde du ja??

Fredrik er oprigtigt overrasket

Frederik: FEDT!!!!..... øh jeg mener "møg fint"!

Hun smiler og nikker og vender kækt om og fortsætter ned ad gaden

Margrethe: Ja!

Fredrik: *(råber efter hende)* jamen så ses vi i aften

Margrethe vender sig og smiler

Margrethe: Ja vi gør!

Fredrik finder ud af han har glemt cyklen, og skynder sig tilbage for at hente den

Margrethe: svend erik du glemte din cykel.

Scene 35.

I dagligstuen III.

Fredrik braser ind af hoveddøren stadig syngende. Han hænger sit overtøj i entreen da han hører en mandestemme kalde på ham fra stuen.

Tv-reparatør: Svend-Erik..!

Fredrik går tøvende ind i stuen.

På tv-skærmen (storskærmen) er Tv-reparatøren dukket op.

Tv-reparatør: Nå der var du

Fredrik bliver stående afventende langt fra tv'et

Tv-reparatør: Kom her over unge mand!

Modstridende går Fredrik tættere på.

Tv-reparatør: *(smiler stort og kunstigt)* Der er noget jeg har tænkt over... Måske var jeg lidt hurtig sidst vi sås, hvor du spurgte om jeg ikke kunne sende dig hjem. Jeg blev nok bare lidt overrasket..

Tv-reparatøren griner påtaget. Fredrik stirrer bare på ham

Tv-reparatør: Jeg kan ikke love noget... meen hvis nu du spurgte rigtig pænt, så kunne vi måske snakke om det

Fredrik: Det går ikke!

Tv-reparatør: Hva be hva?

Fredrik: Ja, vi kan ikke snakke om det, ikke lige nu! Jeg har noget jeg skal..

Tv-reparatøren ser pludselig ikke så venlig ud mere men stirrer vredt på Fredrik

Tv-reparatør: Jeg troede gerne du ville hjem

Fredrik: øhm ja...det vil jeg også gerne, men nu har jeg lige lovet min far at støvsuge bilen og Simonsen har også brug for min hjælp med kasseapparatet...

Tv-reparatør: Jeg bliver nødt til at være ærlig overfor dig Svend-Erik. *(Pathos)* Jeg er ved at blive lidt bekymret over det, jeg har set i de sidste par genudsendelser

Fredrik: Genudsendelser?

Tv-reparatør: For eksempel når Margrethe bager kager til Buller...(vredt) Så er det altså ikke dig, der skal spise dem Svend-Erik!!

Fredrik: Nårh nej, det ved jeg godt... men det er jo bare nogle småkager...

Tv-reparatør: Hvad sagde du??!!

Fredrik: Altså selvfølgelig er de ikke BARE nogle småkager, det er nogle helt fantastiske småkager..!

Tv-reparatør: Og det er Bullers småkager Svend-Erik!! Han spiser dem og bagefter inviterer han Margrethe ud og..

Fredrik: *(afbryder)* Ved du hvad? Jeg ville virkelig gerne sludre lidt mere med dig, men jeg er virkelig sent på den, skal vi ikke hooke op i morgen..

Tv-reparatør: *(helt rystet)* Jamen Svend-Erik....

Fredrik: Hvad??? Jeg kan næsten ikke høre dig... forbindelsen er virkelig dårlig... Vi må tales ved...

Fredrik slukker fjernsynet på fjernbetjeningen og står tilbage i den stille stue og kommer sig lidt.

Scene 36.

Louises værelse II.

Louise sidder og læser i en bog (Ibsen), da Fredrik dukker op i døråbningen. Han står lidt forsigtigt og ved ikke helt hvordan han skal starte. Han holder stadig fjernbetjeningen i hånden

Fredrik: Hej

Louise: *(læser videre uden at kigge op)* hej

Fredrik: Ahem... *(træder nærmest sig selv over tæerne)*

Louise: Er der noget galt?

Fredrik: Hva'? Nææj *(helt tydeligt der er noget galt)*

Fredrik går ind i rummet og stiller sig bag Louise

Fredrik: Prøv at hør....

Han får pludselig øje på at Louise sidder med en bog

Fredrik: *(forbløffet)* Læser du?!

Louise: Ja! Jeg fatter ikke hvordan du kunne starte sådan en nørdet trend..!

Hun viser ham bogen

Louise: Ibsen – har du nogensinde hørt om ham?

Fredrik: Jaaa

Louise: Jeg har læst de første par sider, den virker faktisk rimelig sexet

Fredrik: okay... *(han går front scene)* Må jeg spørge dig om noget?

Louise: Saføli'

Fredrik: Kan du huske dengang far flyttede?

Louise nikker

Fredrik: Ønskede du ikke, at de skulle flytte sammen igen?

Louise: Jooo....i hvert fald et stykke tid

Fredrik: Og så holdt du op?

Louise: Nej, det gjorde jeg nok aldrig...jeg holdt bare op med at tænke på det....det ville jo aldrig ske alligevel.... så jeg kom på en måde videre

Fredrik: Kom... videre?

Louise: Ja

Fredrik sætter sig ved siden af Louise på sengekanten

Louise: Må jeg så spørge dig om noget?

Fredrik kigger på hende

Louise: *(toneskift: brokkemode)* Hvorfor er jeg stadig i sort/hvid? *(hun rejser sig)*

Fredrik: Hvad mener du?

Louise: Altså, jeg har haft tonsvis af sex i forhold til de andre piger og jeg ser stadig sådan her ud. De bruger en time på Kærlighedsstien og bim! – så er de i technicolor??

Fredrik tænker sig om

Fredrik: Det er nok ikke sex alene, der gør det

Louise ser forvirret ud. Grubler lidt og får et alvorligt udtryk

Louise: Nej, det er det nok ikke..

Fredrik smiler til hende. Louise studerer sit sort/hvide tøj, sukker og slår op i bogen. Hun kniber øjnene sammen og gnider sig lidt i dem.

Louise: Årh... det svier i øjnene!

Fredrik: Det kunne da være, du skulle prøve de briller der.

Fredrik peger på et par briller der ligger på natbordet. Louise tager brillerne og prøver at læse med dem.

Fredrik: De klæder dig nærmest

Louise: *(smiler)* nærmest..!?

Margrethes stemme: Svend-Erik! Er du hjemme?

Fredrik stivner lidt.

Louise: Gå dog ud til hende. Hun virker sød

Fredrik smiler og går ud

Fredrik: Vi ses – god... læselyst!

Scene 37

På gaden

Fredrik går hent til Margrethe der venter på ham. De smiler lidt generte

Fredrik+Margrethe: *(smalltalk)* Hej – hvad laver du her – etc.

Fredrik: Det var nogle virkelig gode vanillekranse!!

Margrethe: Har du allerede spist dem?
Fredrik: Ja
Margrethe: Hold da op! Alle sammen!?
Fredrik: Ja
Margrethe: Orv.....(genert blik) - Kunne du li' dem?
Fredrik: Det var de lækreste... sprødeste... sødeste vanillekranse, jeg nogensinde har smagt!
Margrethe: Tak... (genert) - Øhm... jeg tænkte – der er noget jeg gerne vil spørge dig om. Vil du ikke spadsere en tur med mig?
Fredrik: Selvfølgelig

*De begynder at gå - trapperne begynder at køre (evt. underlægningsmusik "Verden er derude")
(De passerer et skilt: De forlader nu Lykkeby. De drejer af vejen og går ind i noget skov/parkagtigt. De passerer endnu et skilt: Velkommen til Lykkeby. Fredrik ser lidt forvirret ud men Margrethe fører an. De går forbi nogle "gråblomstrende" rosenbuske.)
Margrethe sætter sig*

Margrethe: Hvordan...
Fredrik: Vent lige et øjeblik!
Fredrik plukker nogle roser og giver dem til Margrethe.
Margrethe: Tak hvor er de fine
Fredrik: Ligesom dig...
Margrethe kigger blyt ned.

Margrethe: Hvordan er der egentlig derude?
Fredrik: Hvor ude?
Margrethe: Ude i verden?
Fredrik: Åh det er svært at forklare... det er meget anderledes
Margrethe: Hvordan anderledes?
Fredrik: *(tøvende)* øhmm, det hele er meget mere larmende... og mere skræmmende... og farligere

Musikken starter.

9. SANG VERDEN ER DERUDE

Margrethe:
*Hvordan ser der ud?
Er der træer og blomster, synger fuglene som her?
Får I gåsehud?
Når stjernerne de glimter
Er andre men sker som du og jeg*

Hvem hjælper dig med at finde vej?

Omkvæd (Margrethe):

*Verden er derude
Verden er så stor og ikke sort og hvid
Verden er derude
Kold, beskidt og en masse larm
Sjov, kaotisk og hjertevarm*

Fredrik:

*Tænk at være dig
Du skal til at opdage en verden helt på ny
Gå din egen vej
Smage på det hele
Dit smukke hjerte er rent som sne
Lad ikke nogen knuse det*

Omkvæd (Fredrik):

*Verden er derude
Verden er så stor og ikke sort og hvid
Verden er derude
Kold, beskidt og en masse larm
Sjov, kaotisk og hjertevarm*

C-stykke (Margrethe + Fredrik):

*Der er så meget smukt jeg vil vise dig
Lov mig nu at du aldrig glemmer mig*

Omkvæd (Margrethe + Fredrik + kor):

*Verden er derude
Verden er så stor og ikke sort og hvid
Verden er derude
Kold, beskidt og en masse larm
Sjov, kaotisk og hjertevarm
(gentages)*

PAUSE

LYKKEBY

2. AKT

Scene 38.

Kaffesalonen V.

Der er totalt fest i kaffesalonen. Vi kæmpe maleri i farvestrålende mønstre.

nuet er dekoreret med et

Der danses jitterbug til 50'er rock, der spilles live af 50'-orkester i kaffesalonen. Alle danser. Også Betty og Simonsen. Og Fredrik og Margrethe. Og Skipper og Louise.

10. SANG

Johnny be good

Medleyet er færdigt

Skipper: Jeg må sige, at du ser brandgodt ud i aften Anne-Mette – måske er det
brillerne?

Anne-Mette: Tak

Alle: *(Skrål fra gruppen)*

Skipper: Der er da nogle der har fået et glas mælk for meget! *(råber med et kækt grin til flokken)* Tag så lige og klap gællerne i – sådan en flok festoriginaler!

En fra gruppen råber grinende tilbage.

Skipper: *(til Louise)* Kom lad os gå ned på Kærlighedsstien – kunne det ikke bare
være møgfint?

Louise: Nej, jeg skal hjem

Skipper: *(helt blank)* Hvad??

Louise: Jeg kan ikke i dag

Skipper: Hvad skal du??

Louise: Jeg skal hjem og læse

Skipper griner som Fedtmule og fatter ingenting. Louise klapper ham på kinden og smutter

Louise: Ses!

Skipper: Neej, Anne-Mette – kom nu – jeg giver et glas mælk!

Men Anne Mette er smuttet

Skipper: Pokkers!

Scene 39.

Kaffesalonen VI.

Lys op. Simonsen går og klargør butikken helt alene.

Frederik kommer ind ad døren med en stor kunstbog under armen.

Fredrik: *(glad og fro)* Hej – se hvad jeg har med!

Simonsen: Svend-Erik - Du kommer da for tidligt!!

Fredrik: Ja, men jeg har noget med til dig...fra biblioteket

Simonsen kigger undersøgende på bogen, Fredrik har under armen. Han er ikke helt tryk.

Simonsen: Hvad er det?

Fredrik: Det er en kunstbog... (Fredrik giver Simonsen bogen.) Luk den nu op

Simonsen åbner forsigtigt bogen og bladrer langsomt og fascineret i den.

Fredrik: Jeg tænkte bare, at nu hvor du er så glad for at male, så kunne bogen jo give dig noget inspiration..

Simonsen: Er du tosset, Svend-Erik....! (*han trækker sig nærmest væk*)

Frederik: JA er det ikke bare flot!

Simonsen er helt opslugt af billederne i bogen og måber ved hver nye side og kommer med små lyde, der viser hans betagelse. Til sidst lukker han bogen i og kigger fraværende ud i luften.

Fredrik: Hvad er der galt?

Simonsen kigger stadig lige frem

Simonsen: Det er bare så smukt

Simonsen smider bogen fra sig og går ud mod scenefronten

Fredrik: Jaa...?

Simonsen: Sådan kan jeg jo aldrig komme til at male

Fredrik: Måske ikke lige nu, du er jo lige startet (*går hen til Simonsen med bogen*)

Simonsen: Jeg kan jo aldrig komme til at male farver som dem!

Fredrik: Op med humøret Kig nu bare på dem – Vi ses!

Fredrik går ud

11. SANG SIMONSENS SANG.

(Under sangen kører farvestrålende kunstværker på storskærmen). 3 servitricer i farvestrålende kitler dukker op bag disken og danser og synger kor

*Tænk hvis jeg
ku' se farver som dem
Hvordan ska' jeg ku' male?
Jeg går hjem*

*Tænk hvis jeg
ku' male sådan der
Men alt jeg ser er bare grå-sort
Jeg vil se mer'*

*Jeg vil se – bær røde som okseblod
Jeg vil se – grøn stærk som peberrod
Jeg vil se blå – blå som en bølge på havet*

*Tænk hvis jeg
kunne lære at se
alle regnbuens farver
Tænk at kunne det*

*Jeg vil se – gul, rød som en aftensol
Jeg vil se – klar orange som gulerod
Jeg vil ku' se – skoven når den skifter farve*

*Jeg vil se verden – al skønhed som den gemmer på
Lad mig se verden – al skønhed som den gemmer på
Lad mig se...*

*Jeg vil se – bær røde som okseblod
Jeg vil se – grøn stærk som peberrod
Jeg vil se blå – blå som en bølge på havet*

*Jeg vil se – gul-rød som en aftensol
Jeg vil se – klar orange som gulerod
Jeg vil ku' se – skoven når den skifter farve*

Scene 40.

På gaden ved kaffesalonen II

Betty kommer forbi kaffesalonen og får øje på Simonsen der sidder og maler på et stort farvestrålende maleri. Hun går ind og rømmer sig. Simonsen kigger ikke men siger

Simonsen: Vi har lukket...

Betty: Øhh... jeg ville bare sige hej

Simonsen ser hvem det er og rejser sig hurtigt

Simonsen: Betty... jamen hej!

Betty: nå, men jeg skal ikke forstyrre

Hun vender sig og skal til at gå igen

Simonsen: Nej, nej, kom ind, kom ind, jeg beder dig

*Simonsen går hen til hende. Han holdet stadig farvepaletten og penslen i hånden
Betty kigger beundrende på maleriet og går langsomt over mod det*

Betty: Hvor er det dog smukt

Simonsen lyser op

Simonsen: Tak!

Simonsen tager fat i kunstbogen, der ligger opslået på disken og viser Betty billedet i bogen

Simonsen: Ja, jeg prøvede at male det her – det ligner ikke helt

Betty: Jeg synes, det er rigtig flot (*Betty kigger kun i bogen*)

Simonsen: (*Lidt forlegen*) Tak! Du tegnede også fantastisk i skolen, jeg kan tydelig huske, du lavede sådan nogle smukke kultegninger

Betty smiler genert og bladrer lidt videre i kunstbogen og stopper ved et billede

Betty: *(fascineret)* Du godeste..!

Betty bladrer videre og kan næsten ikke få vejret

Betty: Hvor har du dog fået denne bog fra? *(Hun kigger stadig i bogen)*

Simonsen: Svend-Erik kom med den til mig

Betty: *(kigger overrasket op)* Min Svend-Erik?

Simonsen kigger indgående på Betty og løfter paletten og penslen over imod hende

Simonsen: Har du ikke lyst at prøve? *(pause)* ... Betty!?

Betty kigger stadig i bogen og begynder ligeså stille at græde

Betty: *(snøftende)* Det er så smukt

Simonsen tager en serviet fra disken og tørrer forsigtigt en tåre væk fra hendes kind. Han kigger forundret på den grå sminke der 'ryger af' (farvet sminke lægges på). Hun trækker sig væk fra ham (skifter felt) for at skjule sit farvede ansigt.

Betty: Jeg må hellere gå hjem...

Simonsen: Det skal du da ikke skjule, du ser jo smuk ud

Simonsen rækker hende vådservietten, og hun fortsætter snøftende med at tørre den grå make-up af (lægge sminke på). Betty vender sig om og smiler

Betty: Tak!

Simonsen: Det var så lidt... *(temposkift)* men vil du ikke prøve at male lidt?

Betty nikker forsigtigt.

Betty: Så må du hjælpe mig, jeg har ingen idé om, hvordan man gør

Simonsen: Jeg har en ide!! Nu skal du se

Betty ser helt opstemt ud og griber en pensel. Lys ned.

Scene 41.

Ved søen.

Der sidder andre unge rundt omkring og læser og kysser osv.

Margrethe: Har du nogensinde været på Kærlighedsstien?

Fredrik: Nej, det er første gang?

Margrethe: Er her ikke smukt?

Margrethe peger på æbletræet ved pavillonen

Margrethe: Har I også sådan nogle der hvor du kommer fra?

Fredrik: Ja.....det går jeg da ud fra...

Margrethe: *(grinende)* Det går du ud fra...!!

Margrethe plukker et æble. Hun rækker det frem mod Fredrik

Margrethe: værsgo. Smag

Fredrik stirrer fortryllet på det fristende æble

Fredrik: Jeg er ikke rigtigt sulten...

Margrethe: Kom nu. Smag det!

Fredrik: Jeg ved ikke...

Margrethe: *(drilsk)* tør du ikke?

Fredrik kan ikke modstå fristelsen og tager en stor bid af æblet.

Fredrik: Vil du ikke også have et?

Margrethe: Jo!

*Margrethe plukker et æble til sig selv. I det hun vender sig og tager en bid kysser Fredrik hende. De bliver afbrudt af et ordentligt TORDENBRAG. Margrethe bliver bange. Det begynder at regne *(regnlyd)*. Margrethe kaster sig ind til Fredrik, der stirrer lamslået ud over landskabet. De øvrige på Kærlighedsstien kommer løbende op til pavillonen.*

Margrethe: *(bange)* Hvad er det der sker?

Fredrik: Det regner!

Margrethe: Regner det rigtigt??!!

Fredrik kigger forundret på hende. Og smiler så

Fredrik: Nå ja, selvfølgelig har I heller ikke regnvejlr

Alle ser meget skræmte og spørgende på Fredrik.

Fredrik: Det er helt okay – der er ikke noget at være bange for!

Fredrik træder ud i regnen og vender ansigtet op mod himlen

Fredrik: SE! Der sker ingenting! Det er bare regnsvejr!

De unge mumler lidt og nogle træder forsigtigt ud i regnen. En pige træder frem med favnen fuld af farvestrålende paraplyer.

Mette: Se hvad jeg fandt, alle paraplyerne fra sidste års skoleteater! Her tag en – der er masser!

Hun deler paraplyerne ud til alle og regnsangen går i gang.

12. SANG

REGNSANG/PARAPLY-SWING

Åh det er bare regn – kom her ud
Åh liflig herlig regn – på min hud
Åh dråber råber høj – høj med dig
Dråber der vækker dig
Dråber der ægger mig
Dråber der lægger sig her

og de kysser min kind

*Åh det er bare regn - fra en sky
Åh liflig herlig regn – på vor by
Åh regnen gir' mig liv- liv på ny
Den er forunderlig
og helt vidunderlig
Den er så smuk og fri
regnen gir' os magi*

B-stykke:

*Hør regnen trommer sin helt egen melodi
Hør hvor den trommer
Det er som om den sir' til os
at vi skal le – le af det hele
og gøre hvad der passer os
på vores måde*

*Åh det er bare regn – kom her ud
Åh liflig herlig regn – på min hud
Åh dråber råber hej – hej med dig
Dråber der vækker dig
Dråber der ægger mig
Dråber der lægger sig her
og de kysser min kind*

C-stykke (dreng):

*Den er ikke farlig
Man ka' måske bli' lidt våd
Så det' fuldt forsvarligt
Vi er alle isamme båd
Og jeg – er ikke bang' for regnen
Jeg – er ikke bang' for regnen*

*Åh regnen gir' mig liv- liv på ny
Den er forunderlig
og helt vidunderlig
Den er så smuk og fri, ja
regnen gir' os magi*

*Den er forunderlig
og helt vidunderlig
Den er så smuk og fri, ja
regnen gir' os magi*

(George stikker sit hoved ud mellem paraplyerne)

George: Pusser – jeg er hjemme!

Scene 42.

Dagligstuen IV (entreen)

George kommer fløjtende ind af hoveddøren som sædvanligt. Han hænger sin hat og taske på stumtjeneren.

George : Pusser! – jeg er hjemme!

Intet svar. Kun et kæmpe tordenbrag udefra. George ser angst ud, men prøver igen – hænger hat og taske på stumtjeneren, og siger:

George: PUSSER!! Jeg er hjemme!

*Endnu et tordenbrag og lyden af regn der trommer på ruderne.
Han går ind i det mørke hus.*

George: Hvor er min middagsmad?

Han kigger sig søgende rundt.

George: Hvor er min middagsmad?

Som hypnotiseret sætter han sig på trappen på podium 1, der begynder at køre ud med ham

George: (råber) HVOR ER MIN MIDDAGSMAD??

Scene 43. Barbersalonen III

George kommer ned til Barberen og stiller sig lydløst bagest i lokalet – helt apatisk, gennemblødt og fortabt. Alle de sædvanlige er regnet inde i barbersalonen og sidder lamslåede og taler om vejret

Hans Peter: (meget eftertænksomt) Det er meeget besynderligt! Ja, sådan noget regn er noget mærkeligt noget – det er helt... vådt!?

Kaj: Ja, spørger I mig, så hører vand til i hanerne!

Henry: (får øje på George, der står helt ubevægelig) Mine herrer! Det er George!

Kaj: Er der noget galt George? Kom og sæt dig ned!

Kaj får sat George ned i barberstolen

George (helt opgivende):Hvor er min middagsmad?

Kaj: Hvad er der dog sket?! (sætter sig)

George: Det regner!

Borgmesteren: Ja, det er forfærdeligt!

George sidder helt chokeret og stirrer ud i luften

Henry: Er du kommet til skade?

George: Jeg kom hjem som jeg plejer. Hængte min hat op, satte min mappe i entreen og råbte: "Pusser, jeg er hjemme"

Alle mændene nikker bekræftende: ja ja, det siger man – ja det er sandt!

George: Men der var ingen der svarede. Så jeg gik ud i køkkenet og der var helt tomt.

Mændene mumler forargede: tomt!? – det var da mærkeligt – etc.

George: Ingen kone, ingen børn ingen middagsmad!

Alle i kor: INGEN MIDDAGSMAD!???.

George: (ved at bryde sammen) Ingen middagsmad....

Borgmesteren beroliger statsmandsagtigt

Borgmesteren: Det skal nok gå George. Du er sammen med os nu!

Hans-Peter kigger alvorligt på borgmesteren

Hans-Peter: Hvad skal vi dog stille op Niels Jørn?

Borgmesteren: Lige nu og her er vi sikre. Men når George ikke får sin middagsmad, kan det ramme hvem som helst næste gang. (*dramatisk*) Det kunne ramme dig Henry, eller dig Hans-Peter

De mumler skræmte og er ved at blive ophidsede

Borgmesteren: Det, der ude – det er rigtig regn mine herrer!! Det er ikke bare en lille virus der vil forsvinde af sig selv. Noget er ved at ødelægge vores by – og jeg tror vi alle ved, hvor det kommer fra.

Borgmesteren vender sig mod Henry.

Borgmesteren: Henry... vis de andre det, du viste mig før

Henry: (*nølede*) Mener du det Niels Jørn?

Borgmesteren: (*bestemt*) Ja, vis dem det – du er blandt venner, det er alright!

Henry rejser sig usikkert op og tager sin jakke af med ryg mod publikum og viser et stort strygejernsformet brændemærke bag på hans skjorte. Langsomt vender han ryggen mod de øvrige - Alle gisper

Borgmesteren: Og da han spurgte hende hvad i alverden hun lavede, svarede hun bare: (*meget langsomt og understregende*) "ingenting"!

Mikrofon kører op på vognen + spot på borgmesteren

Borgmesteren: Mine fine herrer. Det her handler ikke om Georges middagsmad eller om Henry skjorte, det her handler om værdier! Vil vi holde fast i de værdier der har gjort vores by så fantastisk?

Hans-Peter: Ja, fantastisk!

Henry: Hørt!

Kaj: Ditto!

Hans Peter: Afgjort!

Borgmesteren: Så nu er tiden kommet til at tænke. Skal vi kæmpe alene eller skal vi kæmpe sammen?

Mændende: Sammen....sammen....SAMMEN (*kaj hiver George op fra stolen og han stemmer i med de øvrige – 4 GANGE!*)

Scene 44.

På gaden III

Næste morgen er regnen væk. Solen står op og en kæmpe regnbue rejser sig over byen. Margrethe og Frederik går hjem fra Kærlighedsstien hånd i hånd. Margrethe er i farver. Fuglene kvidrer

Margrethe stopper op og peger

Margrethe: Se himlen – se alle farverne

Fredrik: Det er en regnbue – så må du ønske

Margrethe lukker øjnene og ønsker. De går videre. En mand deler løbesedler ud på gaden. De stopper og læser.

Pige: Løbesedler – løbesedler – værsgo – løbesedler!

Fredrik: (læser). Stort bymøde i aften. Alle ægte indbyggere bedes møde op.

De skilles foran Fredriks hus og kysser farvel. Fredrik går ind af hoveddøren Pige med løbesedler kommer fra modsatte side og løber tværs over scenen

Pige: Løbesedler – løbesedler – værsgo – løbesedler!

Scene 45.

I dagligstuen V

Fredrik støder på sin mor Betty på vej ind i stuen. Hun er tydeligvis også lige er kommet hjem. De kigger smilende på hinanden et par sekunder. Betty er i farver med malingklatter over det hele. (George sidder ubelyst på stol i dameside)

Fredrik: Godmorgen mor

Betty: Godmorgen min dreng

Fredrik og Betty får øje på Louise der ligger under en plaid og sover på sofaen med sin bog. Hun er fuldt påklædt og i farver. Betty bøjer sig ind over hende og kysser hende på panden. Louise sætter sig forvirret op i sofaen.

Betty: Anne-Mette, Du skal vist op i din seng min skat.

Louise: Hvad er klokken?

Fredrik: Det er tidligt, meget tidligt

Betty: Kom (giver Louise en hjælpende hånd)

Fredrik: Du søs – du skulle måske lige kigge dig i et spejl!

Betty tager sin pudderdåse med spejl frem og rækker det til Louise. Louise studerer indgående sit spejlbillede og smiler til sig selv

Louise: Det var da også på tide

Fredrik: Det klæder dig – kom lad os gå op!

Fredrik og Louise går. Betty begynder at lægge plaiden sammen ved sofaen. George sidder i 'spisestuen' (dameside) – helt apatisk – og lyset går langsomt op på ham

George: Hvor er min middagsmad?

Betty vender sig overrasket

Betty: Kom George, du skal op og sove

George: Hvor har du været?

Betty: Jeg blev fanget i uvejret og søgte ly i kaffesalonen.

George: Jeg vil ikke tale mere om det. *(han rejser sig)* I aften går vi til mødet på rådhuset

Betty: Jeg går ikke med *(hun går væk fra ham)*

George: *(smiler overbærende og går hen mod hende)* Selvfølgelig gør du det

Betty: *(helt roligt)* Nej det gør jeg ikke George!

George ser helt forvirret ud. Betty vender sig mod ham

Betty: Se på mig. Se på mit ansigt. Det møde er ikke noget for mig

George: Det skal nok gå - Du tager noget makeup over det der og..

Betty: *(afbryder)* Nej! Det har jeg ikke lyst til... *(går til den anden side)*

George: Bare rolig Betty, det skal nok gå over

Betty: Men jeg vil ikke ha' det skal gå over!

George prøver at mande sig op og virke autoritær.

George: Okay nu må det være nok.....Du går med til det møde i aften, du tager noget makeup på, og du er hjemme her hver aften og du har middagsmaden klar kl. seks!....Hver dag!! Ligesom vi altid har gjort!

Betty: *(mildt og overbærende)* Nej skat, sådan bliver det ikke.

Betty vender sig om og går. George står måbende tilbage

Scene 46.

Hovedgaden

Aften. Margrethe og Frederik går sammen hen ad hovedgaden. Buller, Per, Niller & Stumpen kommer gående

Buller: Der har vi jo de to turtelduer...

Fredrik: Godaften Buller.....

Drengene kigger på hinanden og smiler indforståede

Buller: Nå Svend-Erik, hvordan kan det være, du ikke er til møde på rådhuset nu?

Fredrik: Hvorfor er du ikke?

Drengene griner hovent – Niller giver tegn til de andre drenge, og de stiller sig over bag Fredrik og Margrethe

Buller: Vores opgave er at sørge for at alle ved, mødet starter nu

Per: Han skulle måske lige se emblemet!?! *(trækker ind foran og afskærer Fredrik fra Margrethe)*

Niller: God idé!

Per: Ja, for Søren!

De afskærer helt Fredrik fra Margrethe – Buller trækker hende væk og aer hende på kinden

Buller: (vrængende) Men du har måske for travlt med at se på kunst med din farvede kæreste??

Drengene bryder grinende sammen.

Fredrik: Sku' I ikke bare tage og skride af helvede til??!

Fredrik vrister sig fri og går hen og 'redder' Margrethe og løber væk med hende. Buller & co samler sig på midten

Buller: (overlegent) God ide Svend-Erik, det tror jeg sørme vi vil gøre.

Niller: Ja, du kender vel vejen Svend-Erik

Buller: (råber) Forresten Margrethe, husk nu, at du jo altid er velkommen til at bage småkager til mig.... (går ud)

Niller: Og til mig! (går ud)

Per: (bliver ståendene overmodigt) he he.. - og mig!!

Der bliver piftet efter ham. Og han opdager de andre er gået og løber efter – Buller giver ham en nakkedrag med på vejen

Buller: kom så her Skvaddermikkel!

Scene 47.

Bymødet.

Der er tumult i salen. En opildnet summen af stemmer. Kun sort/hvide mennesker er til stede. Spot på dem der har replikker.

Vera: (råber) Frank Nielsen har en blå hoveddør

Der bliver en ophidset summen

Mary: (råber) Winnie Jensens knægt har en grøn cykel (cikel)

Der bliver en ophidset summen

Niller: Og Jais Larsen går i lyserødt undertøj

Der summes, men stoppes op et par sekunder for at lige fordøje den, og så summes der endnu vildere. Puk bliver fanget af stemningen og rejser sig op

Puk: Og...og....Stine Michelle har mus på gesimsen!

Blandet reaktion.

Borgmesteren kører frem i talerstolen og prøver at få ro i salen.

*George står med sin nye handelsforeningsnål på jakken, sammen med resten af handelsforeningen. De står i trekantformation foran borgmesteren og kigger op SPOT SOM 'LYS FRA OVEN'. Borgmesteren banker med hammeren i sin talerstol
Hammondorgel kører ind (det er Jytte der 'spiller')*

Borgmesteren: Folkens....FOLKENS... JYTTE!

Jytte begynder at 'spille'

13. SANG

GOSPEL (hammond-start)

Borgmesteren: Folkens.....FOLKENS.....

Endelig bliver der ro og forspillet kører- hammondorgel

Borgmesteren: *(messende)* Vi er her alle sammen af den samme grund. Vi har alle bemærket de forandringer, der er sket her i vores lille by. Indtil nu har Lykkeby altid været, ja et *lykkeligt* sted at bo - og et behageligt sted at være. Men her på det sidste er der sket nogle meget ubehagelige ting!

Borgmesteren holder en dramatisk tænkepause

Borgmesteren: For mig at se, er der kun en ting vi kan gøre.. Vi må skille tingene ad. Fjerne det ubehagelige, så vi kun har alt det behagelige tilbage

Borgmesteren smiler sejrssikkert. Folk nikker og tilkendegiver deres mening

gospelsangen fortsætter.

1.vers (Borgmesteren)
Sammen der er vi stærke (ja vi er)
Sammen der står vi bedst (åh ja vi gør)
Det ska' vi la' dem mærke
Oh yeah

Sammen der er vi stærke (ja vi er)
De spreder deres pest (ja byldepest)
Sammen der kan de stoppes
Før – det' for sent
Stå sammen
Før – det' for sent

Solist 1/ George:
Hørt - (hørt)
Hørt – (hørt)
Jeg gir' dig ret

Hørt - (hørt)
Hørt – (hørt)
Det der blev sagt

Hørt – (hørt)
Hørt - (hørt)
Amen – Jeg står ved din side

Solist 2/Niller:
Hørt - (hørt)
Hørt – (hørt)
Pris dine ord

Hørt - (hørt)
Hørt – (hørt)
Du er stor

Hørt – (hørt)
Hørt - (hørt)
Amen – Vi står ved din side

Vers 2 (Sort hvid borger)
Fri os for alt det nye (alt det ny')
der sniger sig ind på os (hold op med det)
Husk nu på satans bygge
Oh yeah

*Satan smed regn fra himmelen (ja han gjord')
Besmudsede vores by (ja, føj for den)
Da hørte jeg klokkers bimlen
Red – vores by
Fra satan
Red – vores by*

Solist 3/ Puk:
*Åh lad mig følge
med på dit korstog
Jeg gir' dig alt jeg har, for at redde vores by
fra alt ondt – åh ja – amen*

Alle
*Kom følg mig
Kom og følg mig
Lad mig vise vej
Til Paradisets by*

Sang slutter

Borgmesteren: Det er NU der skal handles folkens

Jytte: Hørt!! - Hvordan gør vi det?

Borgmesteren: Ja, nu er vi jo så heldige at vi har fået George med i vores lille komité, så hvad om du og Henry udarbejde en liste over ubehagelige aktiviteter?

Puk & P-A: JA, det var vel nok en rigtig god idé!

*George og Henry nikker stolte over at være blevet udvalgt
Stemningen er stadig stigende som i oprørsstemning – folk begynder at gå amok (går over i næste scene).*

Scene 48. Hovedgaden II.

De smadrer kaffebaren og maleriet og brænder bøger på gaden. Betty og Fredrik kommer gående og prøver at undgå optøjerne, men standes af Buller & co., der går truende over mod dem.

Buller: Jamen der har vi jo den store kunstner i egen høje person

Betty kigger ham lige ind i øjnene, parat til at tage hvad der måtte komme

Per: Mon ikke du bare skulle holde dig til at bage småkager lilleemor

Niller:: Ja i stedet for at rende rundt som en tæve i løbetid midt om natte (*truende*)
VUF!

*'Bridgedamerne' er kommet ud fra mødet og betragter forargede Betty.
Buller trækker Betty front scene og kaster hendes taske væk.*

Inga: Imens dine børn og din mand sulter!!

BridgeKlub:: Ja, du skulle skamme dig!

Per, Niller og Stumpen går hen og begynder at tjatte til Fredrik, mens Buller går helt tæt på Betty, der stadig står rank og stolt (men bange) Buller løfter op i hendes nederdel.

Buller: Har du også lyserødt undertøj på?? Er det ikke så' noget I farvede går med?

Fredrik vælter de tre bøller omkuld og farer hen og stikker Buller en ordentlig en på hovedet. Buller falder ned på jorden, og da han rejser sig bløder det RØDT fra hans mund. Alle mennesker træder forfærdede et skridt tilbage og der er larmende tavshed. De har aldrig oplevet vold og slet ikke blod før.

Buller ser blodet på sin hånd og løber ud som en hund med halen mellem benene. De andre drenge rejser sig og stikker skrækslagne af med Fredrik i hælene. .

Fredrik: Forsvind med Jer

Han er nu offstage og skifter til farvet skjorte/bluse – kommer ind igen. Betty sidder og samler sine ting op fra jorden

Fredrik: og bliv væk!

Han går hen til Betty og lægger hånden på hendes skulder

Fredrik: Er du okay?

Betty nikker. Hun kigger op på Fredrik og stivner pludselig. Han er i farver. Hun skynder sig at finde pudderdåsen med spejlet frem i sin taske og holder det smilende op foran hans ansigt.

Betty: Ja jeg er helt okay - Kig

Fredrik kigger i spejlet og bryder ud i et stort smil. Kan rækker hende spejlet og giver hende et kram. En stor vred menneskemasse er på vej ned af hovedgaden (Råbekor: "slut med forandring – nu – slut med forandring").

Fredrik tager Bettys hånd og søger tilflugt i den smadrede kaffebar, sammen med en masse andre "farvede" unge. Deriblandt Louise og hendes skoleveninder der alle er i farver.

Scene 49.

Kaffesalonen VII.

Der er en oprørt mumlen i kaffebaren. Der er efterhånden blevet stille på gaden. Margrethe Kommer ind ad døren med en stak papirer og et skilt hvor der står "Ingen adgang for farvede".

Margrethe: Der er ikke flere derude. (*de øvrige bliver stille*) De er gået hjem for at studere det her

Hun løfter nogle papirer op.

Fredrik: Hvad er det?

Margrethe: Det nye Lykkeby-reglement, ja og så det her skilt som alle byens forretninger skal have hængende

Hun giver det hele til Fredrik. Fredrik løfter skiltet op og læser

Fredrik: Ingen adgang for farvede!?

Der lyder en forarget mumlen - Simonsen kommer ud fra baglokalet, helt opgivende med en kost i hånden. Mumlen stopper og alle kigger efter Simonsen

Fredrik: Er du okay?

Simonsen: (*chokeret*) Jeg tænkte, at jeg ville feje lidt

Fredrik: Sæt dig ned, vi skal nok hjælpe dig! Men lad os lige høre hvad de har fundet på først.

Fredrik placerer Simonsen ved siden af Betty; han kigger bare håbløst frem for sig. De unge begynder at læse reglementet op for hinanden

Edith: Al ubehagelig opførsel og al form for hærværk skal stoppe nu

Kristine: Alle borgere i Lykkeby skal behandle hinanden pænt og høfligt

Agnete: Pænt og høfligt... det lyder da ikke så slemt

Else: Så hør denne her: Området kendt som Kærlighedsstien skal straks lukkes. Det samme gælder for Lykkeby bibliotek

De unge mumler utilfredse

Aase: Og al musik undtagen Gustav Winckler er fra nu af forbudt.

Kristine: Det kan de da ikke mene!

Mette: Al salg af paraplyer og udstyr til dårligt vejr er ulovligt

Gunna: Ingen senge eller madrasser må måle mere end 70 cm på bredden

Edith: Det bliver værre endnu: Pensum i skolen skal udelukkende baseres på Lykkebys historie og værdigrundlag!?

Gunna: Og... (*han kigger på Simonsen*)... De eneste lovlige farver vil være sort, hvid og grå. (*Simonsen kigger op og alle stirrer på ham*)

Simonsen: (*Opgivende*) Jeg ved ikke hvad jeg skal gøre, hvis jeg ikke må male mere

Der er helt stille. Alle sidder bedrøvede og tænker.

*Niels-Christian Niels-Christian går opgivende hen til jukeboxen og sparker til den – **forspil til sang begynder***

Lilith:: Hey, den virker stadig!

Birthe-Tove træder panisk frem

Birthe-Tove: Nej!! Sluk den!!

Lilith:: Hør – det svinger

Birthe-Tove: Vi må ikke – det er ulovligt!!

Fredrik overvejer situationen et par sekunder. Han får øje på spandene med maling henne i hjørnet

Fredrik: Selvfølgelig må vi det! Og jeg tror jeg har en idé! Simonsen!

Han vinker Simonsen hen til sig. Louise rejser sig smilende op – hun har indset planen.

Louise: Jeg tror det er på tide vi får styr på det her sted!! Mor vil du ikke hjælpe os?

Betty rejser sig smilende og sætter folk i gang med at rydde op. Sang går rigtigt i gang.

14. SANG OPRØRSSANGEN

*Betty, Anne Grethe, Marianne, Kirsten Marie
Du må aldrig la' dem slå dig ud
Det der vokser i dig ka' de ikke rør'
Og nu tar' vi spanden og gulvklud
Og fikser stedet – det' det vi gør
Nu' det på tide at vise dem
De ikk' har fattet noget som helst – vi vil selv bestem'*

*For ingen ka' ta' det fra os
Aldrig mere blir' vi helt som før
I byen råder der kaos
(og) ingen aner hvad det er de gør
borgmester'n tror han ka' sige stop
Jeg har ikke tænkt mig – at holde op*

*B-stykke
Lad os slås for det
Lad os gør' det
De ska' ikke kom' i vejen
Ja vi slås for det
Vi gør det
Ingen skal fortælle os, vi ikke må leve livet - nej*

*Det' nu vi skal holde sammen
Sammen står vi meget stærkere
Vi skal holde liv i flammen
blive ved' at være mennesker
De ka' da ikke lave os om
Det ka' de bare ikk' - de kan bare kom'*

*De kan ikke lave os om
De kan ikke lave os om*

Uuhhhh

Scene 50. Udenfor kaffesalonen.

*Fredrik og Simonsen sidder og sover op ad hinanden foran et stort maleri på en mur (evt. storskærm). De er fulde af maling på tøjet.
To politimænd og borgmesteren tropper op.*

Strisser Søren: Hvem er ansvarlig for denne ulovlige omgang med farver?

Han peger på maleriet. Borgmesteren scanner omgivelserne. Simonsen kigger skyldbetyngt ned i gulvet.

Fredrik: Det må vel være os!

Laurits Betjent: Så må I vist hellere følge med!

Fredrik rejser sig og smiler beroligende til Simonsen. De går med de tre mænd.

Borgmesteren: Du har ellers altid været en alletiders knægt Svend-Erik

Fredrik: Det tror jeg nu stadig, jeg er

Pige med løbesedler kommer løbende ind over scenen igen (sceneskift)

Pige: Løbesedler – løbesedler – Svend Erik og Simonsen arresteret – stort retsmøde i morgen – løbesedler...

Scene 51.

I fængslet

De 2 betjente står på hver deres side af et fængselsgitter, bag hvilket Fredrik står. George kommer ind med en stor papirpose i hånden

Laurits Betjent: Besøg til fangen!

Fredrik: Hej Far

George: Svend-Erik...

George kigger rundt i rummet – lettere utilpas

George: Her er da hyggeligt!

lang pause – han lyser pludselig op

George: Åh, det havde jeg nær glemt - Jeg har noget med til dig!

Han rækker Fredrik papirposen – Fredrik trækker et glas kapers op.

Fredrik: Øhh..tak... kapers??

George: *(undskyldende)* Jaaa, det var det eneste jeg kunne finde...

Fredrik: Det er fint

George: Du ved, din mor hun er jo aldrig hjemme. Hun er begyndt at male.....og hun sover i stuen.

Fredrik: Ja

(George smiler anstrengt)

George: Ja det er søreme et farligt mas, sådan et køkken. Alle de små knapper... Hvorfor tror du, hun ikke har lyst til at være derhjemme mere?

Fredrik: Jeg ved det ikke. Men det har måske ikke så meget med dig at gøre

George: Nej, jeg ved det heller ikke. *(Han rejser sig)* Alting er helt forkert. Jeg vidste ikke engang at det var tirsdag i dag. Om tirsdagen plejer vi at spille Bridge med Svend og Kisser, men der skal vi heller ikke...så...

Fredrik rækker kapersglasset ud mod George

Fredrik: Vil du ikke have nogle?

George: Jo tak! Jeg er så sulten

George begynder at spise kapers. Bliver tænkksom

George: Hvad skete der Svend-Erik? vi havde det da godt, havde vi ikke?

Fredrik: *(trækker på skuldrene)* Folk forandrer sig

*Fængselsgitteret begynder at dreje, så det er George der kommer 'i fængsel'.
George ser helt forbløffet ud og kigger længe på Fredrik*

George: Folk forandrer sig??

Fredrik nikker og smiler

Fredrik: Ja, folk forandrer sig

George: Hvordan?

Fredrik: Tjoo nogle gange så indser man, at det man troede man havde brug for, måske slet ikke er det man har brug for mere..... Måske indser man, at man ikke behøver at være bange ... at man ligesom bare kan give slip

George er helt forbløffet.

George: Bliver det så aldrig det samme igen?

Fredrik: Det tror jeg ikke...

Gitteret drejer tilbage til udgangspunkt, med George i front

George: Det er bare så uretfærdigt... alt det man kendte er pludselig...væk

Fredrik: Ja det er svært (*smiler til George*)

Laurits Betjent: (*udenfor scenen*) Besøgstiden er ovre!!

George: Jeg må vist se at komme afsted. Tak Svend-Erik! (*han rækker ham glasset med kapers*)

Fredrik: Det var så lidt!...Hov, vil du ikke have de her med dig (*Rækker ham glasset med kapers*)

George: Jo tak! Vi ses min dreng...

George går spisende ud af cellen

Scene 52.

Retssalen.

Salen er blevet lavet om til en retssal. Borgmesteren har indtaget dommerens plads. Salen er stopfuld. Alle de sort/hvide sidder til den ene side og de farvede sidder på trapperne i den anden side. – alle mumler oprevet.

På anklagebænken sidder Fredrik og Simonsen flankeret af de to betjente. Ved siden af Borgmesteren sidder hhv. Frk. Madsen og handelsstads-foreningen inkl. George. Borgmesteren banker med sin hammer for at få ørenlyd

Borgmesteren: (*banker med hammeren*) Ro i salen!

Der bliver ro i salen

Borgmesteren: I er anklaget for hærværk og brud på byens lov paragraf 7, brug af ulovlige farver

Borgmesteren: (*henvendt til Fredrik*) Vil du, Svend-Erik, erklære dig skyldig i overtrædelse af paragraf 7 natten til den 2.maj??

Fredrik: Ja, men hvor er vores advokat?

Borgmesteren: Vi foretrækker at holde disse ting så behagelige som muligt. Jeg tror ikke en advokat bliver nødvendig

Borgmesteren: Vil du endvidere tilkendegive, at forbrydelsen blev udført med fuldt overlæg og i dække af nattens mulm og mørke?

Fredrik: Øhh tjaa, det var da mørkt

Borgmesteren: Godt. Og vil du endvidere tilkendegive, at denne anstødelige handling blev udført i offentlige gader og stræder - fuldt tilgængeligt for mindreårige børn?

Fredrik: Ja, alle kunne se det

Borgmesteren: Udmærket! Lad det fremstå i referatet, at de tiltalte erkender sig skyldige på alle punkter – Frk. Madsen, noterer De?

Frk. Madsen: Det kan De tro Hr. Borgmester!

Han kigger direkte på Fredrik og Simonsen

Borgmesteren: Har I noget at sige til jeres forsvar??

Simonsen sender Fredrik et forvirret og ængsteligt blik og kigger derefter angst op på borgmesteren

Simonsen: Jeg ville jo ikke skade nogen.... *(Han rejser sig)* Jeg bliver bare nødt til at male...måske kunne jeg male noget andet – med færre farver... Måske kunne I udvælge nogle farver, der ikke ville genere nogen...

Fredrik: *(Rejser sig og sætter Simonsen ned i stolen)* Jeg vil gerne sige noget!

Borgmesteren kigger over på Fredrik med et belastet udtryk

Borgmesteren: Jovel

Fredrik: I har ikke ret til at gøre det her!

Der mumles i retssalen

Fredrik: *(Mod publikum)* I siger, I gerne vil være lykkelige, og at alt skal være, som det var. Men der er så mange ting, der kan blive meget bedre ...mere fjollede....eller sexede... farligere....vildere...flygtige. Og alle de ting – de her følelser - bor inde i hver og en af jer. Det gælder bare om at turde lede efter dem!

Borgmesteren slår i bordet

Borgmesteren: Så er det nok!

Fredrik: *(Mod borgmesteren)* Jeg troede, jeg havde ret til at forsvare mig!?

Borgmesteren: Men du har ikke ret til at lyve! Man må ikke lyve!!!

Fredrik: *(Mod publikum)* Jeg lyver ikke...

Fredrik peger op på alle de farvede

Fredrik: Se alle de ansigter deroppe. De er ikke anderledes, end du er. De har bare opdaget nogle ting indeni dem selv, som du er bange for at kigge på

Borgmesteren knalder hånden hårdt i bordet

Borgmesteren: (*vredt*) Jeg sagde, det var nok nu!!

Fredrik: Så lad mig vise dig det

Fredrik vender sig mod George.

Fredrik: Far?

Fredrik sætter sig på hug ved siden af George

George: Ja, Svend-Erik?

George ser meget nervøs og trist ud

Fredrik: Det er okay far, prøv bare lige at høre efter.....du savner hende ikke også? Jeg ved du savner hende - det fortalte du mig. Men måske er det ikke bare maden og rengøringen du savner, måske er det også noget helt andet....

Fredrik går tættere på George

Fredrik: Måske kan du slet ikke forklare hvad det er, måske kan du først mærke det når det pludselig er væk... måske føler du, at du har mistet et stykke af dig selv.... Se på hende far (*peger op på Betty*) Ser hun ikke bare smuk ud sådan der?

George kæmper mod tårerne

Fredrik: Er hun ikke ligeså smuk som aller første gang du så hende?...Vil du virkelig ikke have hende sådan der?... Ser hun ikke vidunderlig ud?

George nikker langsomt mens tårerne presser sig på. Han hiver sit lomme tørklæde op af brystlommen – det er knaldrødt. Der høres et sus i salen. Betty må tørre sine øjne.

Borgmesteren: (*brøler*) NU MÅ DET HER STOPPE!!

Fredrik: Hvorfor det? (*Han rejser sig – front mod publikum*)

Borgmesteren: DU SKAL IKKE FORVANDLE DENNE RETSSAL TIL ET CIRKUS!

Fredrik: Jeg synes ikke det er et cirkus. Og det tror jeg heller ikke, de synes...

Fredrik peger ned på den sort/hvide afdeling hvor der har sneget sig farver ind hist og her – også handelsstands-gruppen (hatte, hårbånd, hårbøjler, tørklæder, slips...)

Borgmesteren: (*er tæt på at miste besindelsen*) NU STOPPER DU!!

Fredrik: Men det kan jeg ikke. Det er det, der er pointen. Du kan ikke stoppe noget, der vokser indeni dig selv

Borgmesteren: (*sammenbidt, dæmpet*) Det er ikke indeni mig!

Fredrik: Jo det er!

Borgmesteren: Nej det er IKKE!!

Fredrik: Det er i os alle sammen. Og der er intet du kan gøre for at stoppe det. Se dig omkring... alle skifter til farver... de unge kysser på gaden... der er ingen middagsmad på bordet kl. seks. Det næste bliver vel at kvinderne begynder at gå på arbejde og (*kigger direkte på borgmesteren*) mændene må blive derhjemme og holde hus!

Borgmesteren dirrer af vrede

Fredrik nikker/smiler bare provokerende og borgmesteren kan ikke styre sig mere. Han læner sig ud over talerstolen og brøler Fredrik ind i ansigtet

Borgmesteren: NU HOLDER DU KÆFT DIN SATANS LILLE UNDERMÅLER!!!!

Borgmesteren farer ud af talerstolen og løber truende over mod Fredrik. Et gisp går gennem salen og folk begynder at klappe og råbe. Borgmesteren stivner og står helt lammet. Han er i farver. Hans jakkesæt er græsgrønt.

*Borgmesteren kigger ned ad sig selv og flygter ud af retssalen.
De fleste klapper og omfavner hinanden.*

Fredrik: Lykkeby er i farver!

Jubel og massekram

15. SANG

FINALESANGEN: ALT ER NYT

Betty og George

*Ikke alting er præcis som det ser ud
Hvis du kigger ordentligt efter
Der findes heller ikke kun en enkelt gud
Der intet rigtigt og forkert*

*Alt I kender
Skal kiggес på med nye øjne*

*Røde grønne gule farver
Blæsevejр og ækle larver
Alt er nyt
Det smager, lugter, føles, gir' os liv*

*Sarte, fine, stærke farver
Drengerøve, labre larver
Gråd og grin
og larm og støj og sjov og kærlighed*

Margrethe og Simosen
*Det gælder om at have et superåbent sind
der ikke styres af din frygt
At altid turde luk' mangfoldigheden ind
Kærligheden gør dig tryk*

*For vi er nu
En del af det vi kalder verden*

[Fredrik siger farvel, og får fat på Louise]

*Røde grønne gule farver
Blæsevejр og ækle larver
Alt er nyt
Det smager, lugter, føles, gir' os liv*

*Stærke, svage, fine farver
Drengerøve, labre larver
Gråd og grin
og larm og støj og sjov og kærlighed*

Badada...

(Fredrik og Louise går hele vejen op til førerbunkeren. På 'larm' vender de sig om og vinker. Til sidst har vi dem på storskærmen, hvor de peger fjernbetjeningen mod skærmen og trykker på knappen → 'zap' og blackout)

THE END